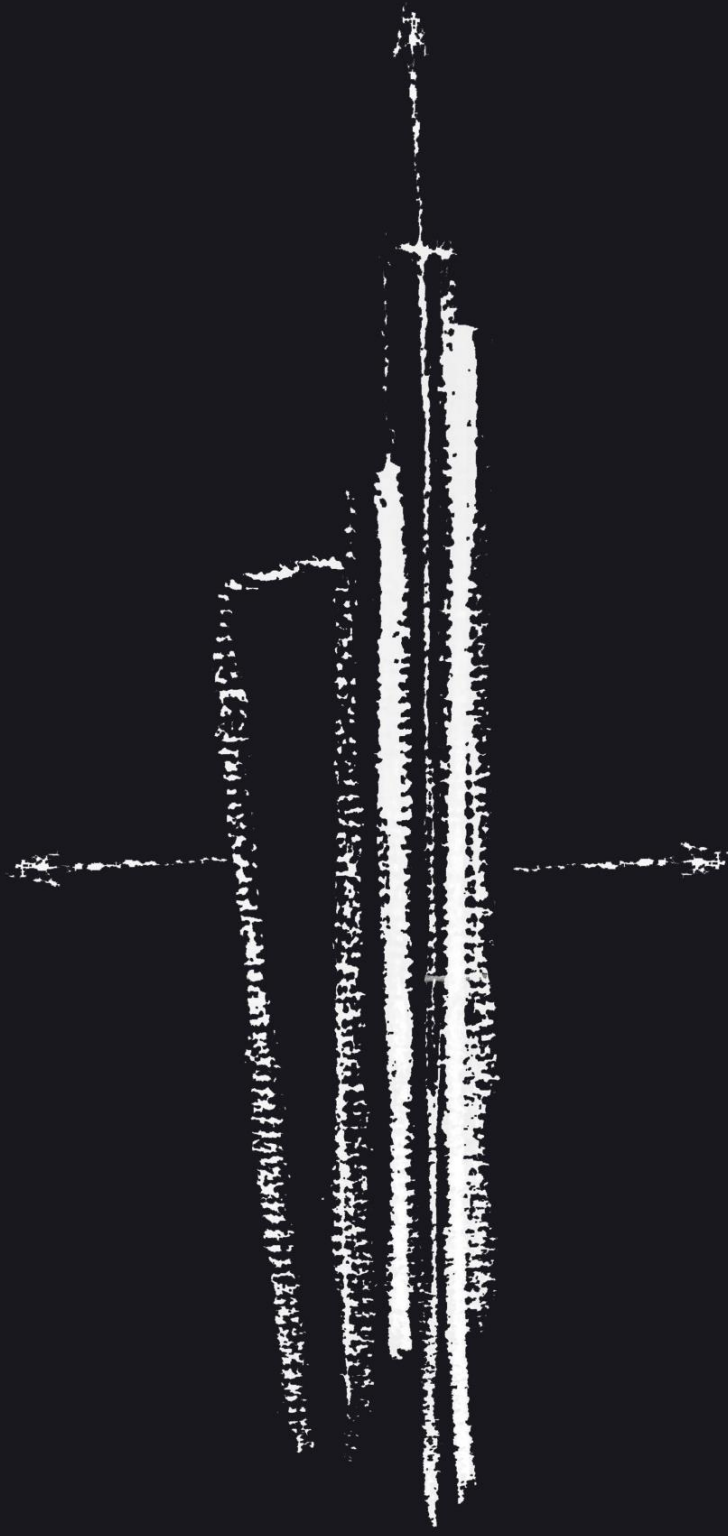

ΞΕΝΩΝΕΣ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΩΝ
ΣΤΟ ΠΑΛΙΟΡΕΜΑ ΜΗΛΟΥ

ΒΛΑΧΑΚΗ ΜΕΤΑΞΙΑ | ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΒΕΡΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: Σ. Τσιφράκη
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: Ν. Μπελαβίλας | Π. Βασιλάτος

ΙΟΥΛΙΟΣ 2017

_ΝΗΣΟΣ ΜΗΛΟΣ

Έκταση: 150,6 km² (5ο μεγαλύτερο νησί Κυκλάδων)

Μέγιστο μήκος: 21 χλμ.

Πληθυσμός: 5.129 (2001)

Πρωτεύουσα: Πλάκα

Κύριο λιμάνι: Αδάμας

Πλησιέστερα νησιά: Κίμωλος, Πολύαιγος,

Αντίμηλος

Κλίμα: ήπιο μεσογειακό με αρκετή ηλιοφάνεια τις περισσότερες μέρες του χρόνου. Από μέσα Ιουλίου έως και μέσα Αυγούστου πνέουν πολύ συχνά μελέμια (βόρειοι περιοδικοί άνεμοι), ενώ οι νότιοι άνεμοι συνήθως δεν είναι ούτε συχνοί, ούτε ισχυροί.

Δημιουργήθηκε από **ηφαιστειακή** δραστηριότητα. Αποτελεί στρωματοηφαίστειο χωρίς εκρήξεις.

Κύρια βιομηχανικά ορυκτά: Μπεντονίτης, Περλίτης, Βαρύτης, Ποζολάνη, Καολίνη, Μυλόπετρα

Μεγαλύτερα ορυχεία: Αγγεριά, Ξυλοκερατιά, Βάνι, Βούδια, Αγκαϊριά, Τράχηλας, Τσιγκράδο, Καστριανή

Μουσεία Μήλου: Αρχαιολογικό, Ναυτικό, Λαογραφικό, Μεταλλευτικό, Εκκλησιαστικό

Αρχαιολογικοί χώροι: Προϊστορικός οικισμός Φυλακωπής, Κατακόμβες αρχαία πόλη Κλήματος, αρχαίο ρωμαϊκό θέατρο

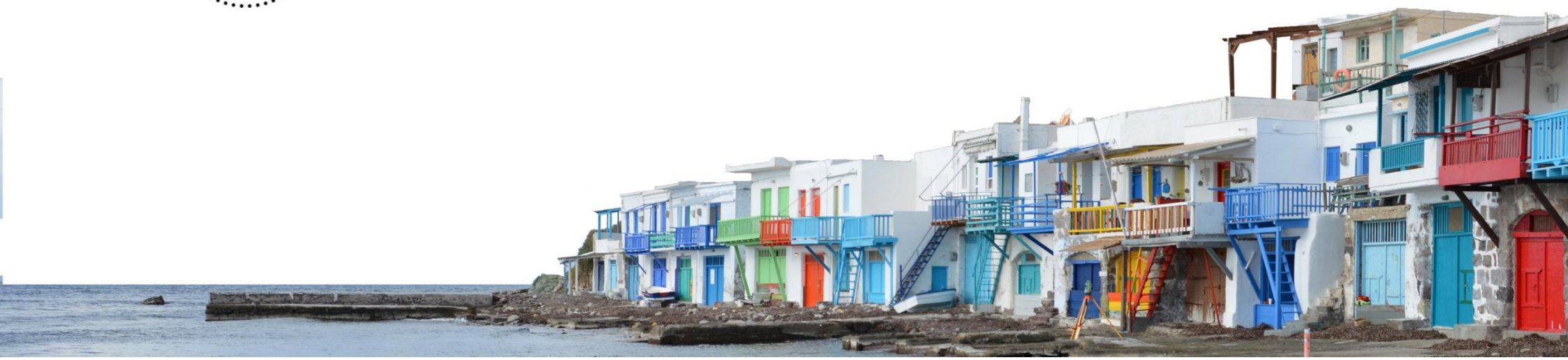
Η Μήλος είναι ένα ηφαιστειακό ελληνικό νησί στο Αιγαίο Πέλαγος, βόρεια του Κρητικού πελάγους. Δημιουργήθηκε από ηφαιστειακή δραστηριότητα που έλαβε χώρα στο παρελθόν και αποτελεί ένα στρωματοηφαίστειο χωρίς εκρήξεις τους ιστορικούς χρόνους. Οι ηφαιστειακοί βράχοι καλύπτουν τη μεγαλύτερη έκταση του νησιού. Η ηφαιστειακή δραστηριότητα ξεκίνησε πριν 2-3 εκατομμύρια χρόνια και σταμάτησε πριν 90.000 χρόνια. Στο νησί υπάρχουν δύο σβηστά ηφαίστεια, το ηφαίστειο της Φυριπλάκας και το ηφαίστειο του Τράχηλα βορειοδυτικά.

Λέγεται ότι το όνομά του προέρχεται από τη λέξη «βήλος» που εξελίχθηκε σε «μήλος» και σήμαινε «πρόβατο». Πρωτεύουσα του νησιού είναι η Πλάκα και κύριο λιμάνι ο Αδάμας.

Η Μήλος βρίσκεται στην νοτιοδυτική άκρη των Κυκλάδων και είναι το 5ο σε μέγεθος νησί των Κυκλάδων. Έχει σχήμα πετάλου, σχηματίζοντας μεγάλο κόλπο. Κοντά της βρίσκονται η Κίμωλος, η Πολύαιγος και η Αντίμηλος, ενώ συνδέεται ακτοπλοϊκά με πολλά περισσότερα όπως με τη Σίφνο, τη Χάλκη, τη Σέριφο, τη Φολέγανδρο, τη Σαντορίνη, την Κίμωλο και φυσικά με τον Πειραιά.

Οι κάτοικοί της Μήλου είναι περίπου 5.000 άτομα και αυξάνονται σημαντικά κατά τους θερινούς μήνες. Ζούνε όλοι στο βόρειο πεδινό, τμήμα του νησιού, σε οχτώ συνολικά χωριά: Την Πλάκα, που είναι και η πρωτεύουσα του νησιού, τις Πλάκες, τον Τριοβάσαλο, τον Πέρα Τριοβάσαλο, την Τρυπητή, τα Πολλώνια, την Ζεφυρία και τον Αδάμαντα.

Το Κλήμα, τα Μαντράκια, ο Φυροπόταμος και ο Εμπουριός είναι οι κύριοι παραδοσιακοί οικισμοί της Μήλου και αποτελούν μικρά ψαράδικα λιμανάκια. Είναι χτισμένοι σε μικρούς κολπίσκους, σκαμμένοι σε μαλακό πέτρωμα ή στις φυσικές κοιλότητες των βράχων και διαθέτουν μία σπάνια νησιωτική αρχιτεκτονική. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αυτών των οικισμών είναι τα «σύρματα», υπόσκαφα καταλύματα δίπλα στη θάλασσα, βαμμένα με έντονα χρώματα, που αρχικά χρησίμευαν στο να προστατεύονται οι βάρκες των ψαράδων κατά τη διάρκεια του χειμώνα και σε περιόδους κακοκαιρίας, αλλά στη συνέχεια μετατράπηκαν σε κατοικίες ψαράδων και καλοκαιρινά καταλύματα.

_ΧΑΡΤΕΣ ΜΗΛΟΥ

Τα μεγαλύτερα ορυχεία της σήμερα βρίσκονται στην Αγγεριά, την Ξυλοκερατιά, το Βάνι, τα Βούδια, την Αγκαιριά στον Τράχηλα και το Τσιγκράδο.

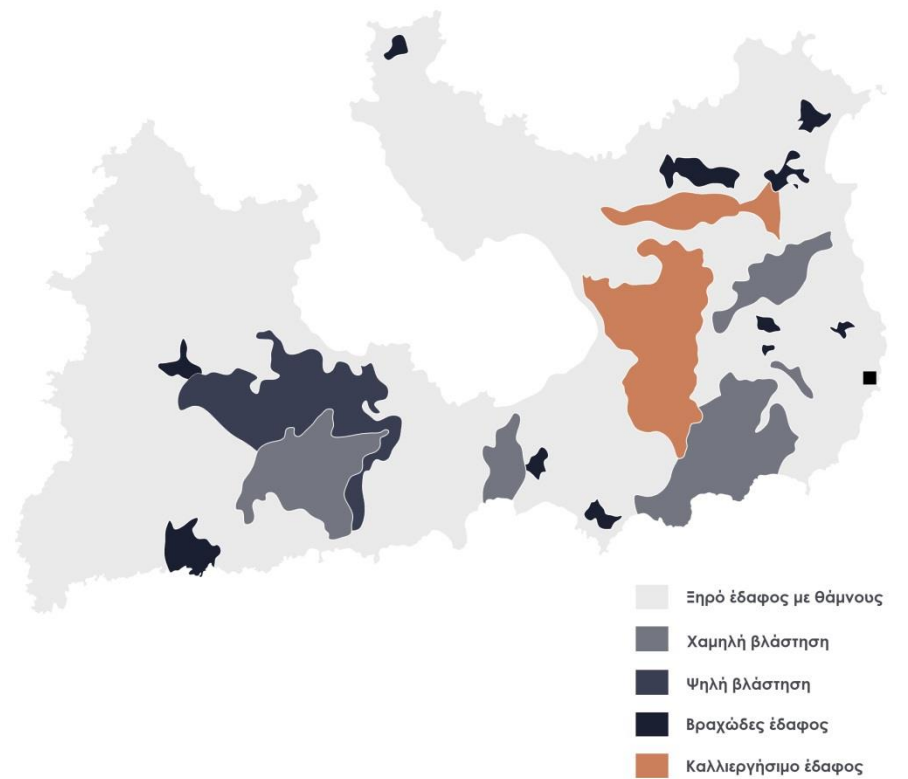
Ιδιαίτερη βλάστηση δεν διαθέτει το νησί αφού κατά κύριο λόγο καλύπτεται από ξηρό έδαφος με θάμνους ή χαμηλή βλάστηση.

Το δυτικό μισό του νησιού είναι το πιο άγριο και απάτητο κομμάτι του νησιού. Εδώ δεν υπάρχουν χωριά, παρά μόνο ελάχιστοι οικισμοί και κάποια παλιά ορυχεία. Σχεδόν όλη η δυτική Μήλος ανήκει στο Δίκτυο Natura 2000. Η νοτιοδυτική πλευρά της Μήλου είναι βιότοπος της μεσογειακής φώκιας ενώ το υπόλοιπο δυτικό μέρος του νησιού, είναι βιότοπος της κόκκινης οχιάς της Μήλου και της σαύρας.

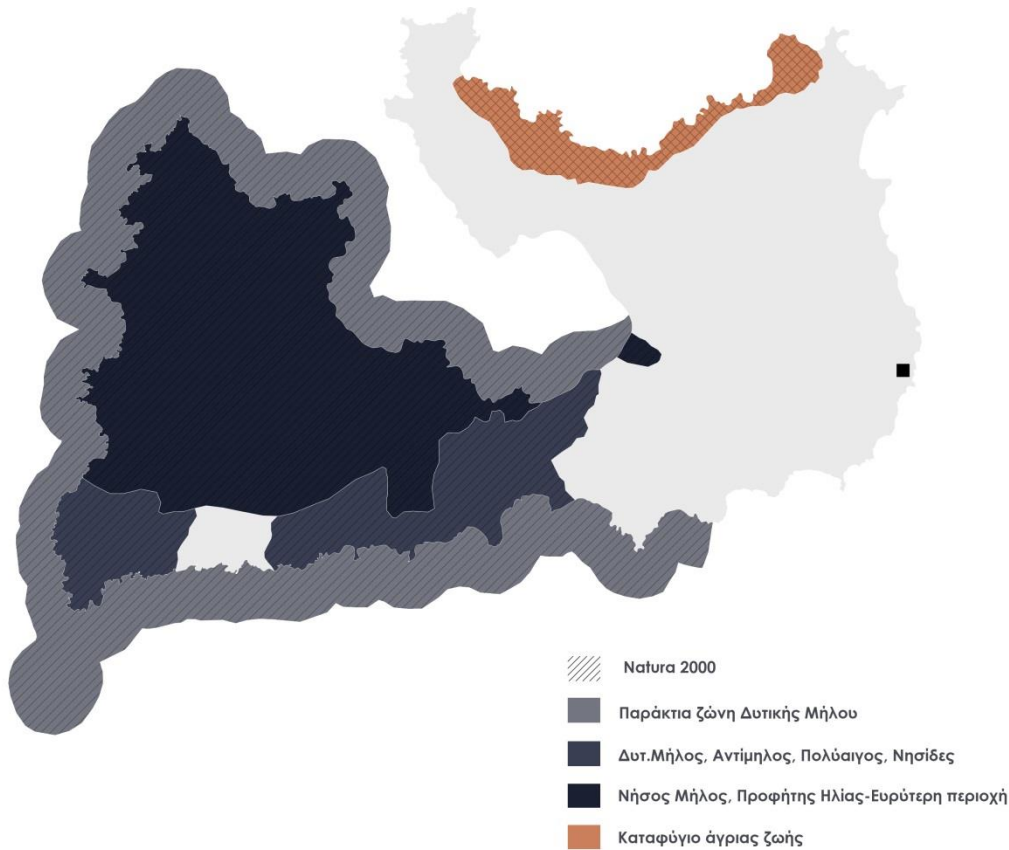
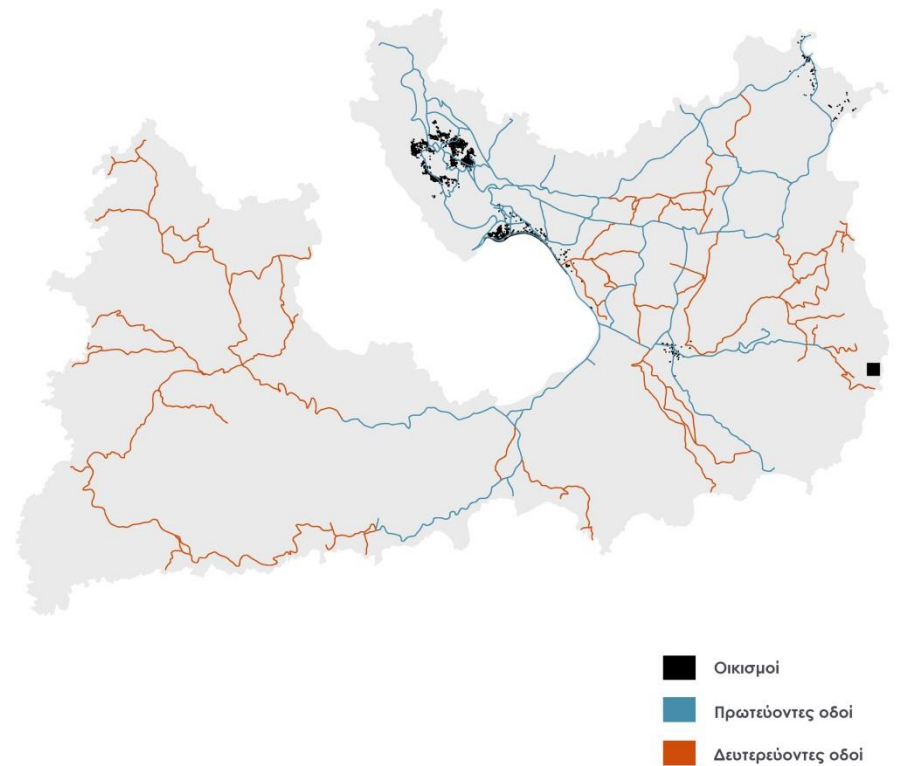
Οι βασικοί δρόμοι του νησιού είναι ασφαλτοστρωμένοι, ενώ οι χωματόδρομοι είναι πολύ καλής βατότητας. Λεωφορεία καλύπτουν σε μεγάλο βαθμό τις ανάγκες των επισκεπτών εκτελώντας πυκνά δρομολόγια από τον Αδάμαντα προς όλους τους οικισμούς.

Η Μήλος καταλαμβάνει έκταση 151.000 στρέμματα και το 86% είναι υψομετρικά χαμηλότερο από 200μ. Η μορφολογία του νησιού εξαρτάται άμεσα από τη γεωλογία της. Το ψηλότερο βουνό είναι ο Προφήτης Ηλίας (751 μ.) και ακολουθεί το Χονδρό Βουνό (636 μ.) στο δυτικό μέρος του νησιού.

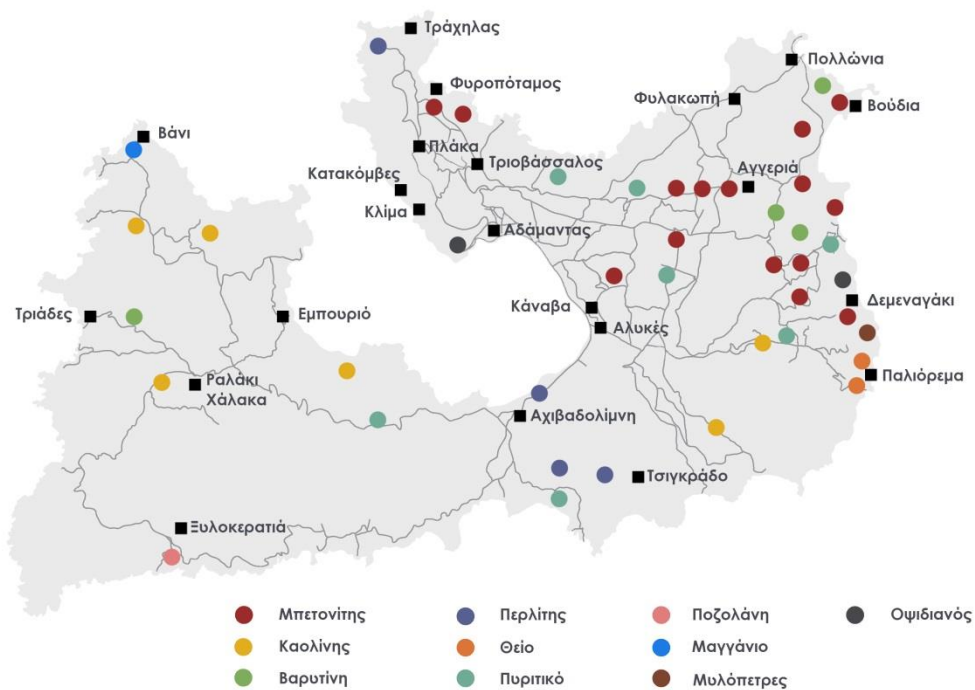
ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

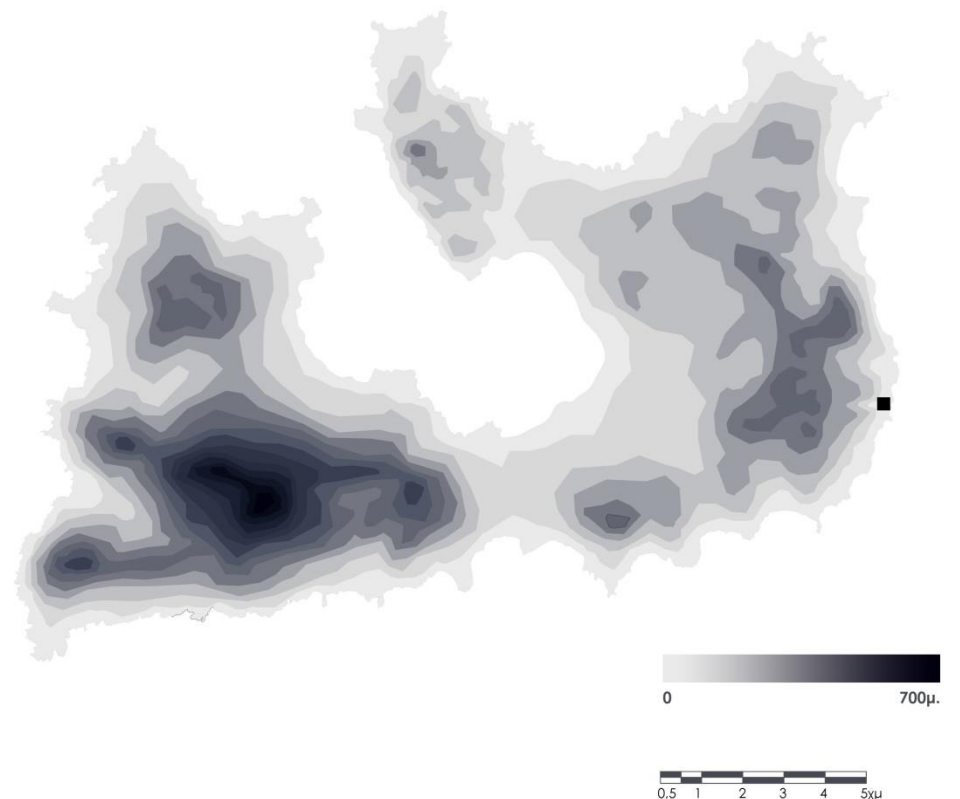
ΟΔΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ - ΟΙΚΙΣΜΟΙ

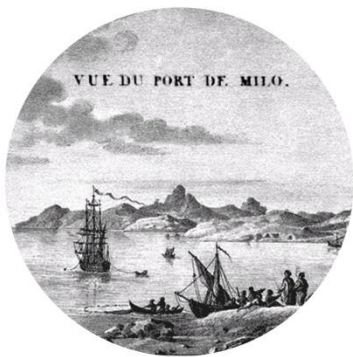

ΧΑΡΤΗΣ ΟΡΥΧΕΙΩΝ ΜΗΛΟΥ

ΥΨΟΜΕΤΡΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

νεολιθική εποχή
7000-2800 π.Χ.

Εκμετάλλευση οψιδιανού που
χρησίμευε στην κατασκευή εργαλείων
και όπλων

εποχή χαλκού
2800-1100 π.Χ.

Εκτεταμένο εμπόριο οψιδιανού και
κεραμικών
Εξόρυξη καολίνη που χρησιμοποιούταν

γεωμετρική εποχή / αρχαϊκή εποχή
1100-480 π.Χ.

Συνεχίζεται η εξόρυξη οψιδιανού και
αργιλικών ορυκτών, κυρίως καολίνη.

κλασική εποχή
480-323 π.Χ.

Εξόρυξη τραχείτη για την κατασκευή μολόπετρας
Εξόρυξη αλουμίτη και θείου που χρησίμευαν ως
φάρμακα
Εξόρυξη μπετονίτη που χρησίμευε για σαπούνι
Πιθανή εξόρυξη μεταλλευμάτων αργύρου

ελληνιστική εποχή / ρωμαϊκή εποχή
323 π.Χ.-330 μ.Χ.

Εξόρυξη ποζολάνης που χρησίμευε ως υλικό
κατασκευής
Εμπόριο ελαφρόπετρας που χρησίμευε στη στίλβωση
μαρμάρων και μωσαϊκών.
Δημιουργία αλυκών για παραγωγή αλατιού

βυζαντινή περίοδος
330-1204 μ.Χ.

Συνεχίζεται το εμπόριο αργιλικών ορυκτών,
μολόπετρας, στυπτηρίας, ελαφρόπετρας και
αλατιού καθώς και η παραγωγή κεραμικών

φραγκοκρατία
1204-1566 μ.Χ.

Αρχίζει η εκμετάλλευση γύψου

τουρκοκρατία
1566-1821 μ.Χ.

Περιορισμένες δραστηριότητες στο νησί, κυρίως
εξαγωγή καολίνη για κατασκευή πορσελάνης

ΝΕΟΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

1862

Παραχώρηση δικαιώματος εκμετάλλευσης θείου στο
Παλιόρεμα, που αργότερα επεκτάθηκε και σε άλλες
θέσεις
Διακοπή εργασιών το 1958

1890

Έναρξη εκμετάλλευσης μαγγανίου στη θέση Βάνι
Διακοπή εργασιών το 1928

1899

Έναρξη εκμετάλλευσης καολίνη και αργότερα (1925)
ίδρυση εργοστασίου επεξεργασίας του

1934

Έναρξη εκμετάλλευσης βαρυτίνης στη θέση Βούδια

1952

Έναρξη εκμετάλλευσης μπετονίτη

1954

Έναρξη εκμετάλλευσης περλίτη

1984

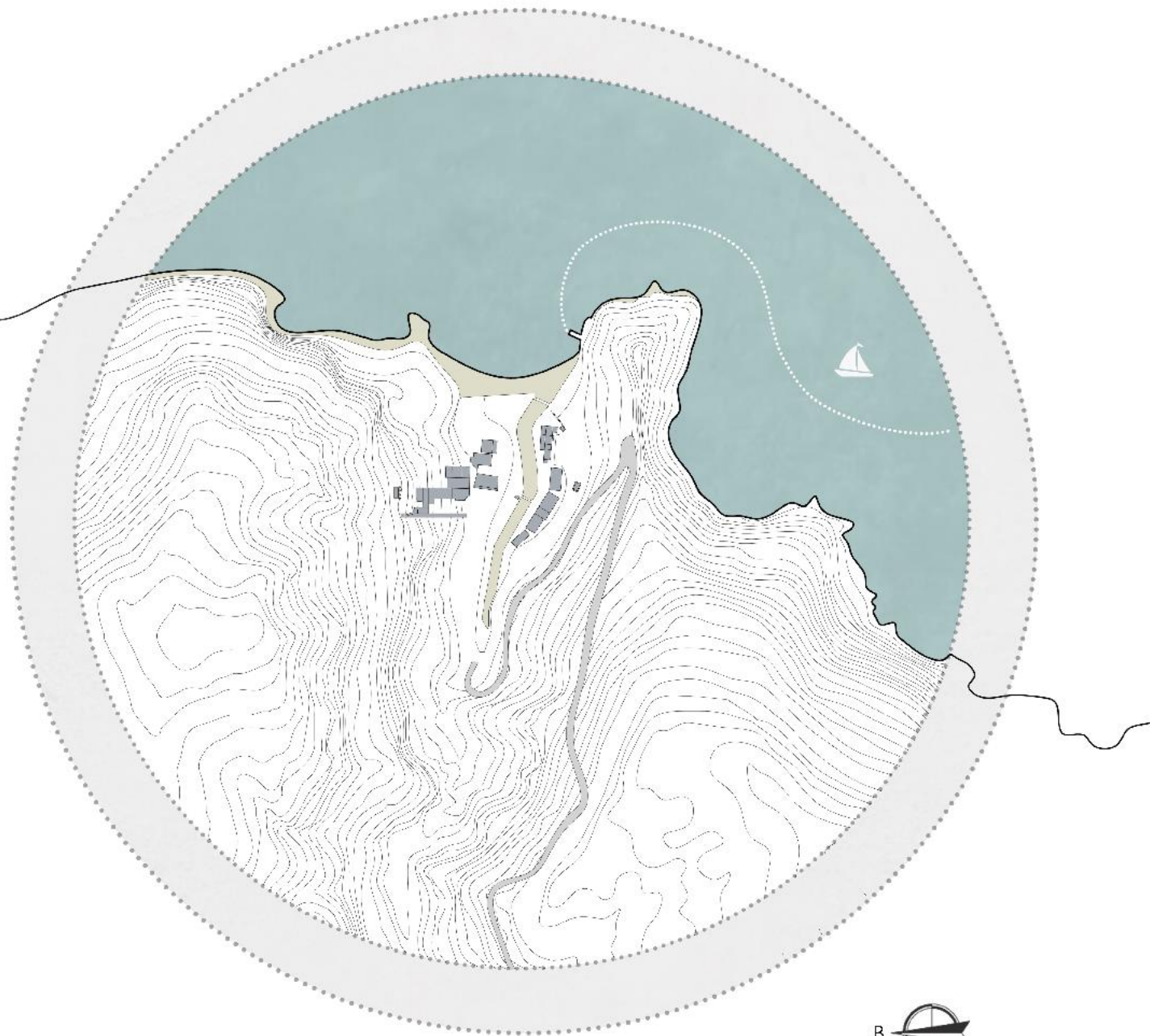
Έναρξη εκμετάλλευσης ποζολάνης στη θέση
Ξυλοκερατιά

_ΠΑΛΙΟΡΕΜΑ

Η περιοχή όπου βρίσκονται τα θειωρυχεία στο Παλιόρεμα αποτελεί άγονο τοπίο περιτριγυρισμένο από άγρια βουνά και απότομα βράχια με δύσκολη πρόσβαση. Από τα μέσα του 19ου έως τα μέσα του 20ου αιώνα που κατασκευάστηκε αμαξωτή οδός, οι εργαζόμενοι παρέμεναν εκεί όλη τη βδομάδα. Τα πρώτα χρόνια ζούσαν σε σπηλιές και καλύβες, ως το 1937 που κατασκευάστηκαν λιγоста καταλύματα. Το 1936 ολοκληρώθηκαν οι εγκαταστάσεις της επιχείρησης.

Σήμερα ο επισκέπτης για να φτάσει στο Παλιόρεμα χρειάζεται 40 λεπτά με αυτοκίνητο από το λιμάνι του νησιού, τον Αδάμα, ενώ τα τελευταία 15 λεπτά είναι σε χωμάτινο δρόμο. Το αυτοκίνητο φτάνει μέχρι ενός σημείου της διαδρομής λόγω του δύσβατου του αναγλύφου. Οι περισσότεροι επισκέπτες προτιμούν τη λύση του καραβιού που αφήνει τους επισκέπτες εκεί που άλλοτε βρισκόταν η σκάλα εκφόρτωσης των θειωρυχείων.

Το τοπίο αποκαλύπτεται σταδιακά καθώς ο επισκέπτης προσεγγίζει το χώρο. Τα ψηλά απόκρημνα βράχια άλλοτε κρύβουν και άλλοτε φανερώνουν τα διάφορα κάδρα του τοπίου. Βόρεια και νότια της διαδρομής ο επισκέπτης έχει θέα των δύο εκατέρωθεν παραλιών, ενώ φθάνοντας στο ακρωτήριο βλέπει μια συνολική πανοραμική άποψη του χώρου.

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2500

ΟΠΤΙΚΕΣ ΦΥΓΕΣ

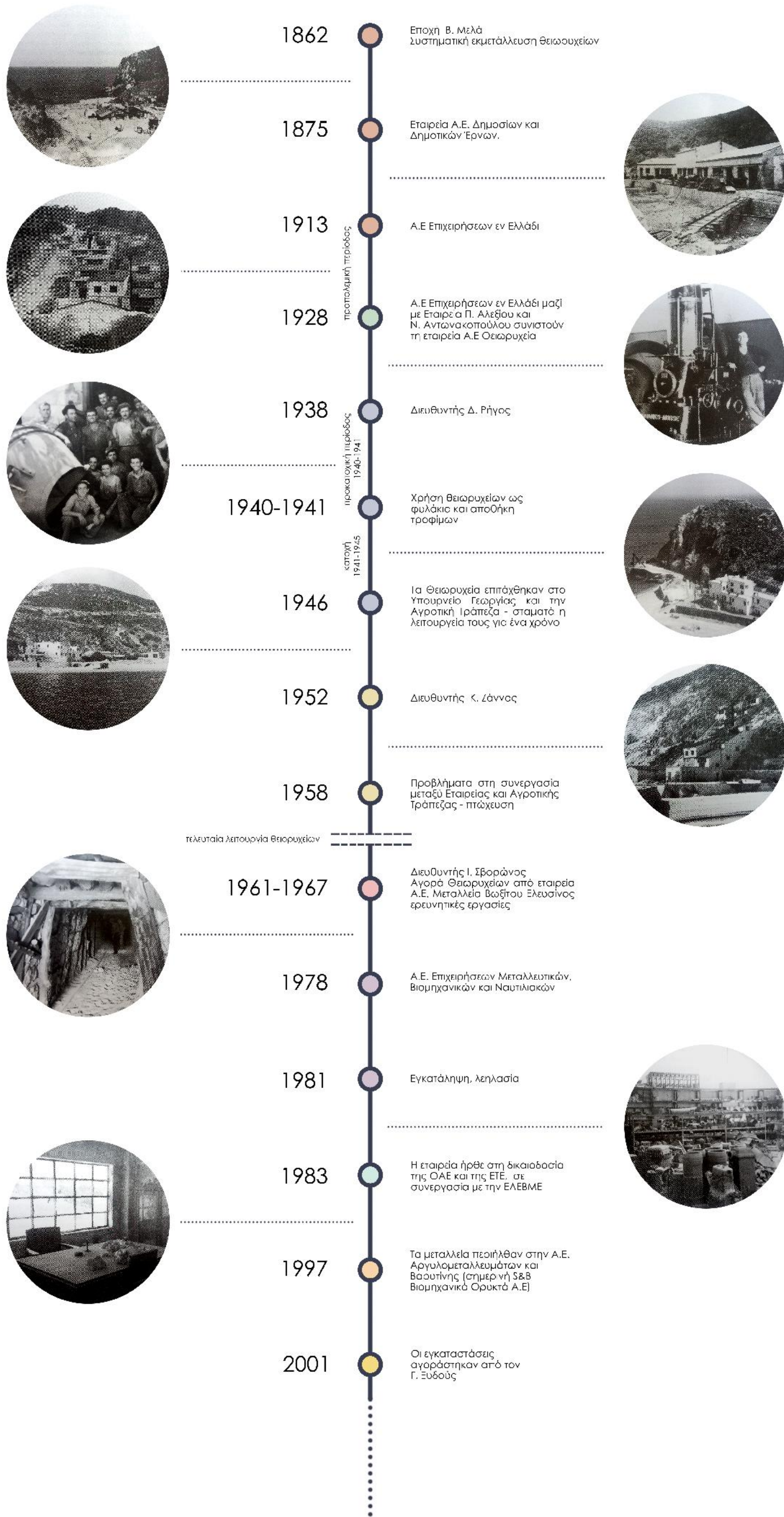

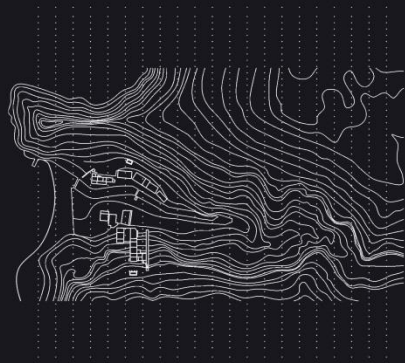
ΣΗΜΕΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

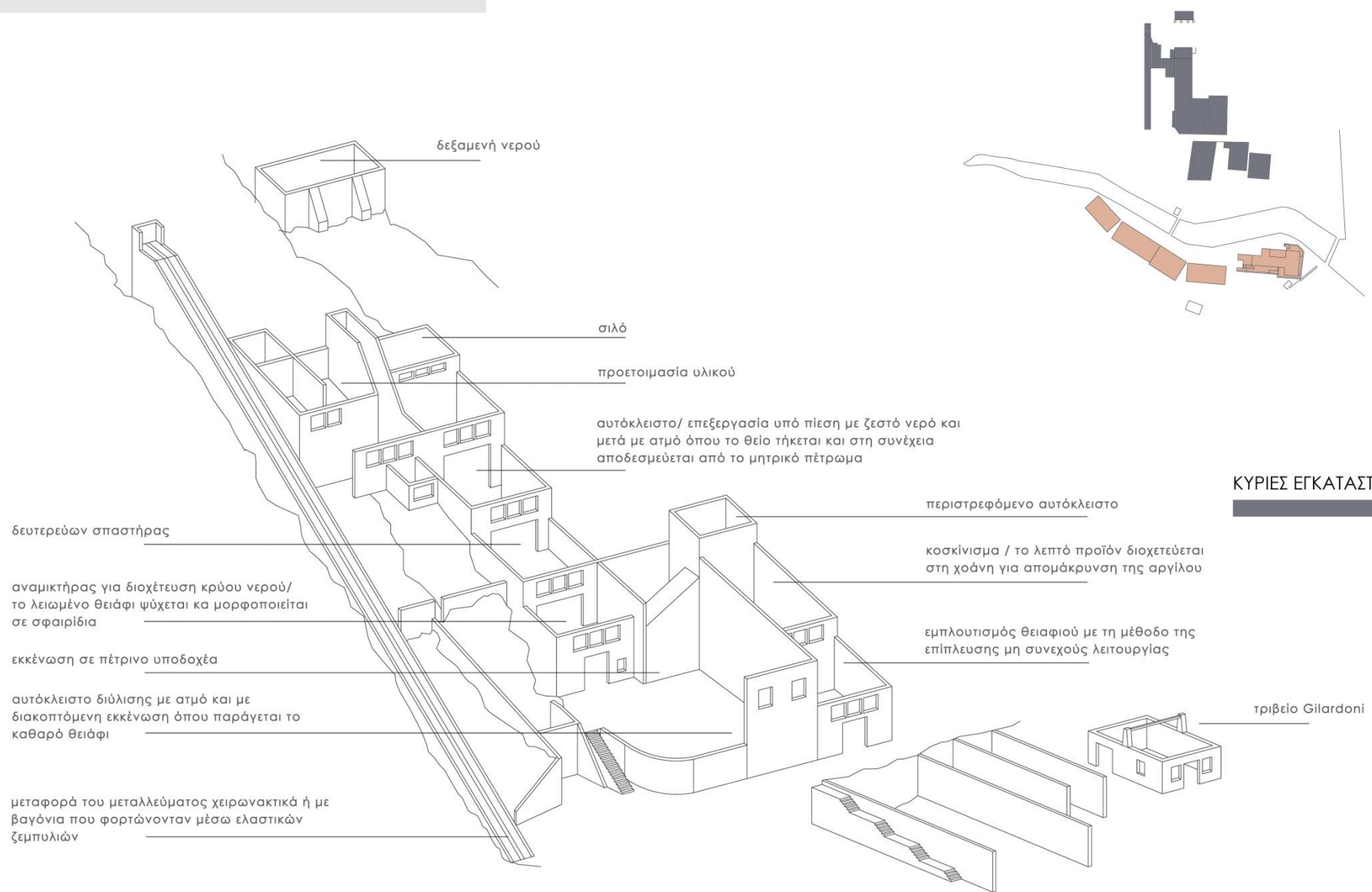

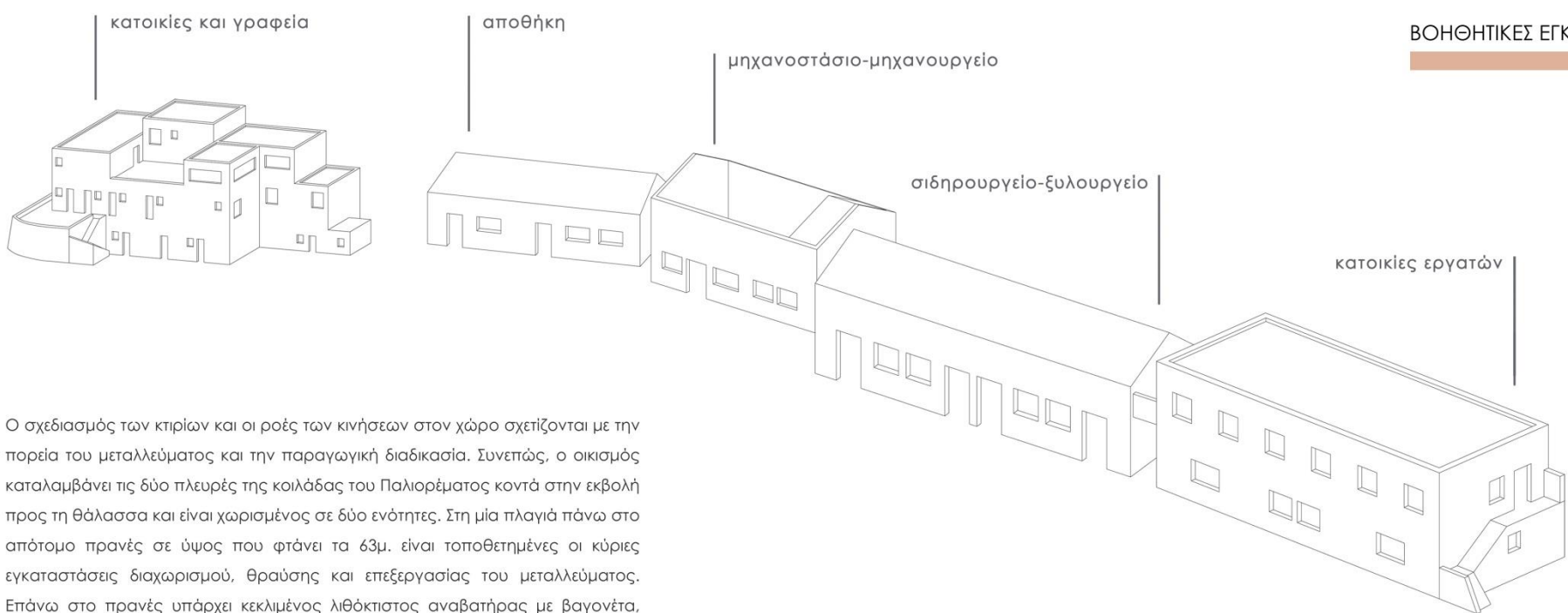
_ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΠΑΛΙΟΡΕΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

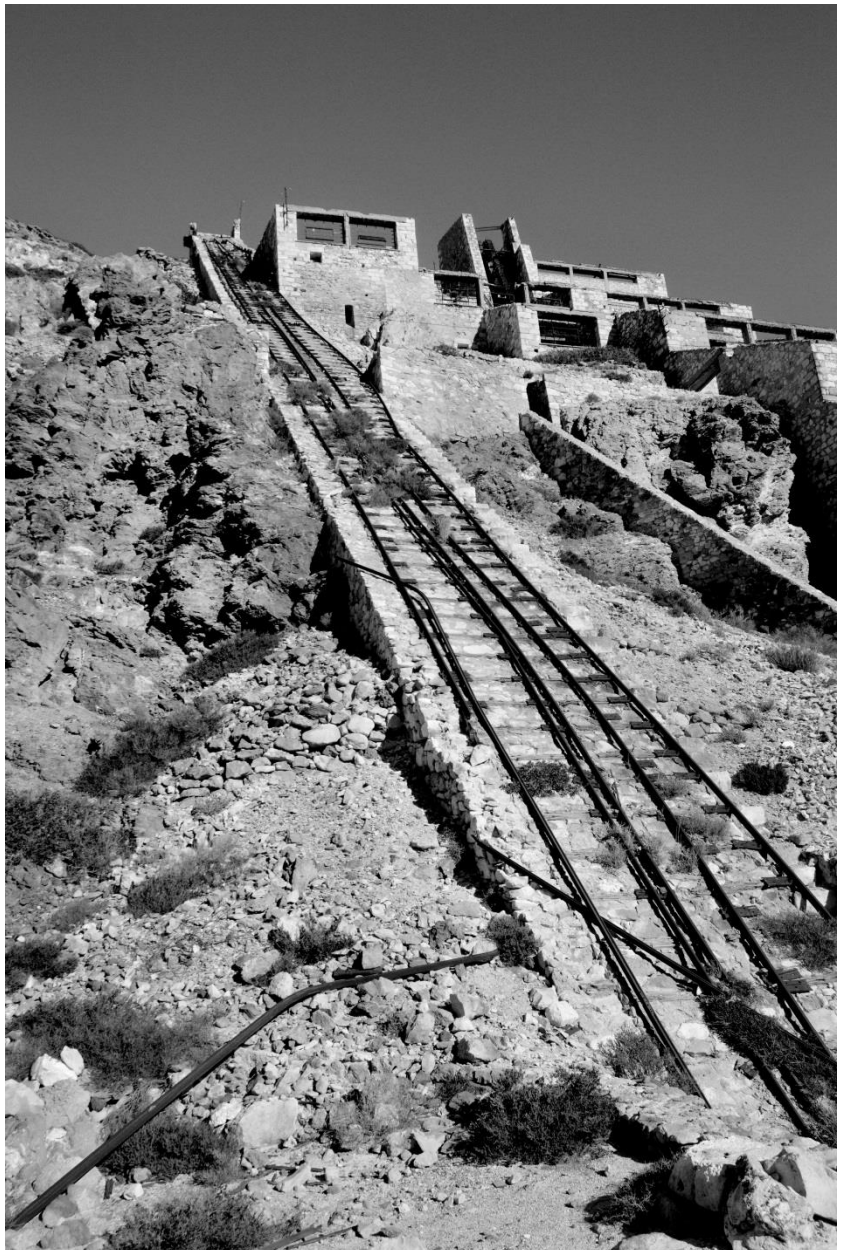

ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

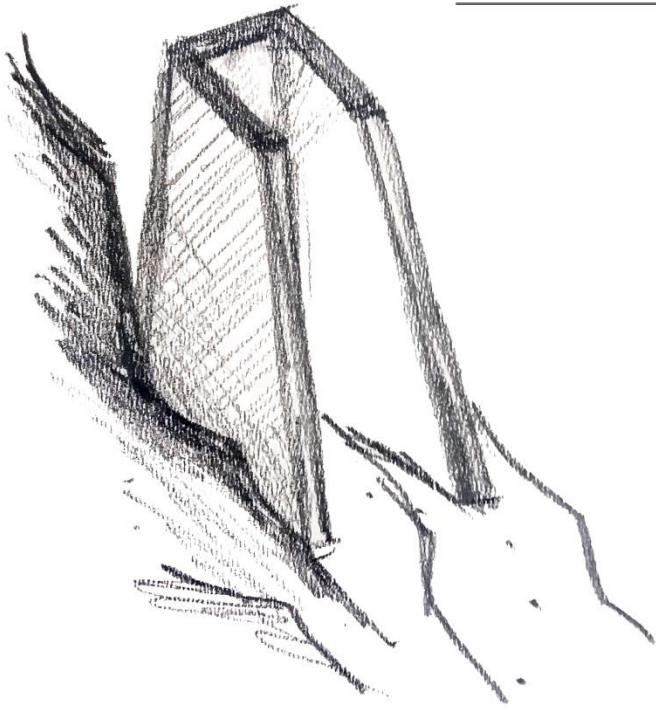
Ο σχεδιασμός των κτιρίων και οι ροές των κινήσεων στον χώρο σχετίζονται με την πορεία του μεταλλεύματος και την παραγωγική διαδικασία. Συνεπώς, ο οικισμός καταλαμβάνει τις δύο πλευρές της κοιλάδας του Παλιορέματος κοντά στην εκβολή προς τη θάλασσα και είναι χωρισμένος σε δύο ενότητες. Στη μία πλαγιά πάνω στο απότομο πρηνές σε ύψος που φτάνει τα 63μ. είναι τοποθετημένες οι κύριες εγκαταστάσεις διαχωρισμού, θραύσης και επεξεργασίας του μεταλλεύματος. Επάνω στο πρηνές υπάρχει κεκλιμένος λιθόκτιστος αναβατήρας με βαγονέτα, καθώς θραυστήρες και σιλό. Στην απέναντι πλαγιά αναπτύσσονται οι βοηθητικές εγκαταστάσεις, όπως σιδηρουργείο, ξυλουργείο, το κτίριο διοίκησης με την κατοικία του διευθυντή, το χημείο, το λογιστήριο και το κτίριο εργατικών κατοικιών. Στην ακτή σώζονται τα ερείπια της σκάλας εκφόρτωσης, τα υπολείμματα σιδηροτροχιών, το αντλιοστάσιο μεταφοράς νερού και δύο γέφυρες.

Τα κτίρια έχουν γεωμετρικές μορφές και είναι κατασκευασμένα από πέτρα, μπετόν αρμέ και μέταλλο, ενώ παραπέμπουν στον μοντέρνο βιομηχανικό φονζοναλισμό του Μεσοπολέμου. Επιπλέον, έχουν φέρουσα τοιχοποιία από λιθοδομή, μεγάλα ανοίγματα και στέγη από μεταλλική λαμαρίνα, η οποία στο μεγαλύτερο μέρος έχει καταρρεύσει.

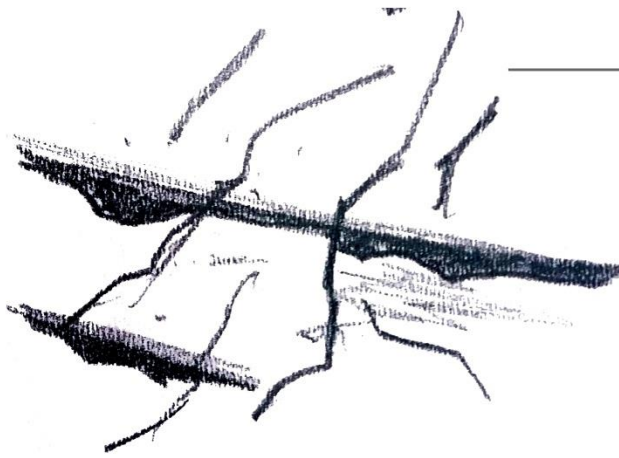
ο πύργος

Ξεκινώντας τη δική μας προσέγγιση στο Παλιόρεμα ερευνήσαμε τα στοιχεία του τόπου.

Αυτά είναι ο πύργος που εμφανίζεται στα κτίρια των θειωρυχείων, η σχισμή που τη συναντάμε σε διάφορες μορφές, είτε στο αποξηραμένο ρέμα, είτε στις εγκαταστάσεις των θειωρυχείων και στο τελεφερίκ, είτε στο ίδιο το χώμα από τις κατακρημνίσεις, και κύρια ο τοίχος αντιστήριξης που συγκρατεί σε διάφορα σημεία το έδαφος.

Μέσα από αυτά τα στοιχεία ξεκινήσαμε να προσεγγίζουμε τον τόπο με τη δημιουργία μιας περιπατητικής διαδρομής που ακολουθεί τα χνάρια της υπάρχουσας και τη διαμορφώνει. Διανοίγουμε τον δρόμο για να είναι πιο εύκολη η πρόσβαση με το αυτοκίνητο και τοποθετούμε ένα χώρο στάθμευσης λίγο πριν την άκρη της ράχης σε ένα επίπεδο πιο κάτω από τη διαδρομή ώστε να μην είναι πολύ ορατός. Η διαδρομή διαμορφώνεται με τοίχους αντιστήριξης που συγκρατούν το χώμα όπου γίνεται πολύ απόκρημνο με πέτρινους όγκους που ξεπροβάλλουν από το βράχο. Ακόμα τοποθετούμε ένα παρατηρητήριο που στοχεύει στην οπτική φυγή των θειωρυχείων και λειτουργεί ως χώρος στάσης και ως belvedere. Στην απόληξη του ρέματος τοποθετούμε τοίχια που κατευθύνουν το βρόχινο νερό προς το ρέμα. Η διαδρομή μας ξεκινά και καταλήγει με το στοιχείο του πύργου.

Όσον αφορά στα θειωρυχεία επιλέγουμε να μην αποκατασταθούν, αλλά να γίνουν ορισμένες επεμβάσεις ώστε να συντηρηθούν και να μην επεκταθεί η φθορά τους. Καθαρίζονται τα δάπεδα ώστε να είναι προσβάσιμα με ασφάλεια και λειτουργούν ως πλατώματα για θέα. Επίσης, σε ένα από τα μικρά κτίρια κάτω τοποθετείται ένα μικρό αναψυκτήριο ώστε να καλύπτονται οι βασικές ανάγκες των επισκεπτών. Η ανάβαση γίνεται μέσω των σκαλιών του τελεφερίκ και τα μηχανήματα μένουν ως έχουν ώστε να δημιουργηθεί ένα ζωντανό μουσείο όπου μεταλλειολόγοι αλλά και απλοί επισκέπτες θα μπορούν να μάθουν για την πορεία του μεταλλεύματος στο χώρο και για τη διαδικασία επεξεργασίας του. Τα απέναντι κτίρια των βοηθητικών εγκαταστάσεων ανοίγουν επίσης στο κοινό ώστε να βλέπουν τους χώρους οι οποίοι έχουν μείνει όπως όταν εγκαταλείφθηκαν με τα εργαλεία και τα κρεβάτια ακόμα μέσα.

ο τοίχος αντιστήριξης

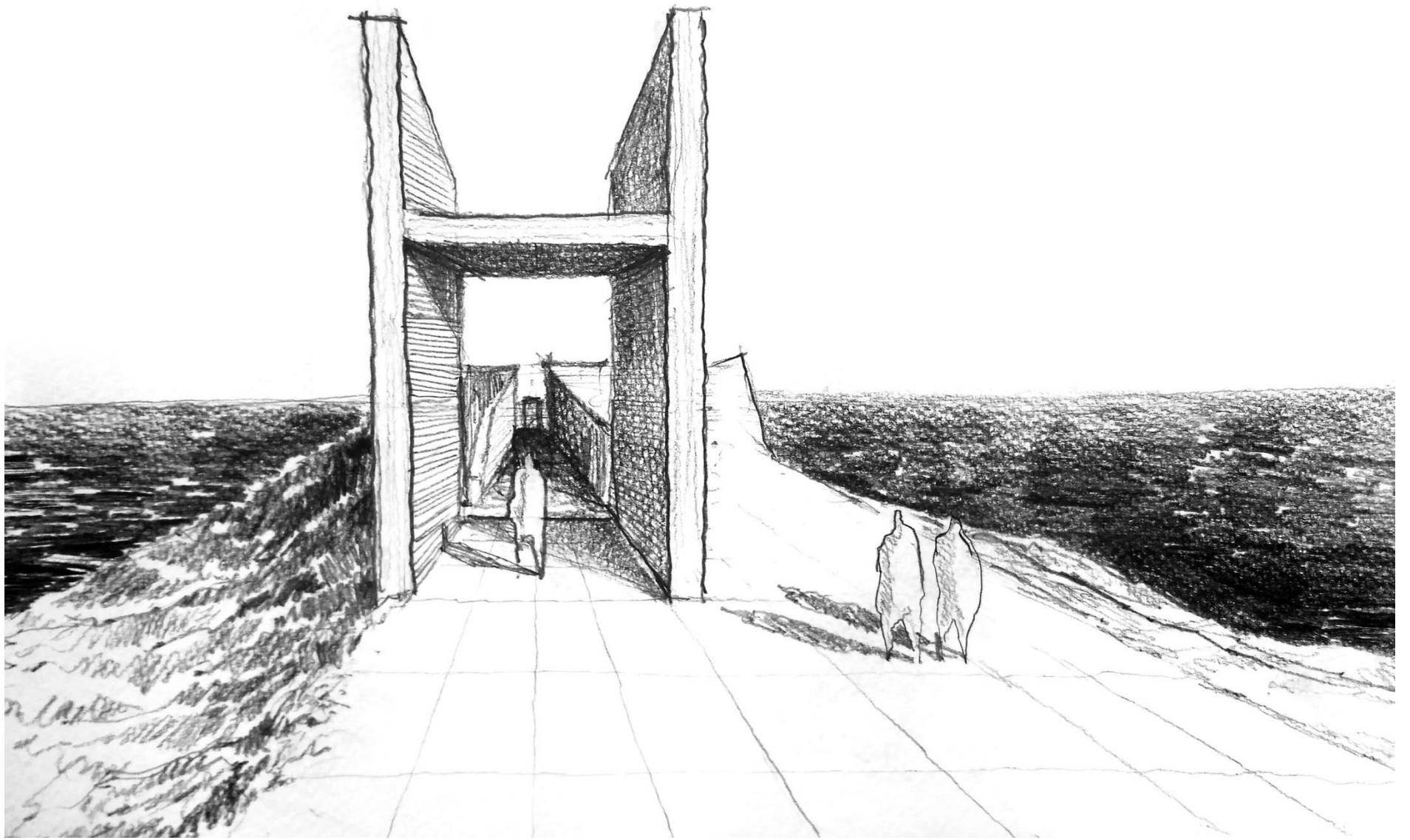

η σχισμή

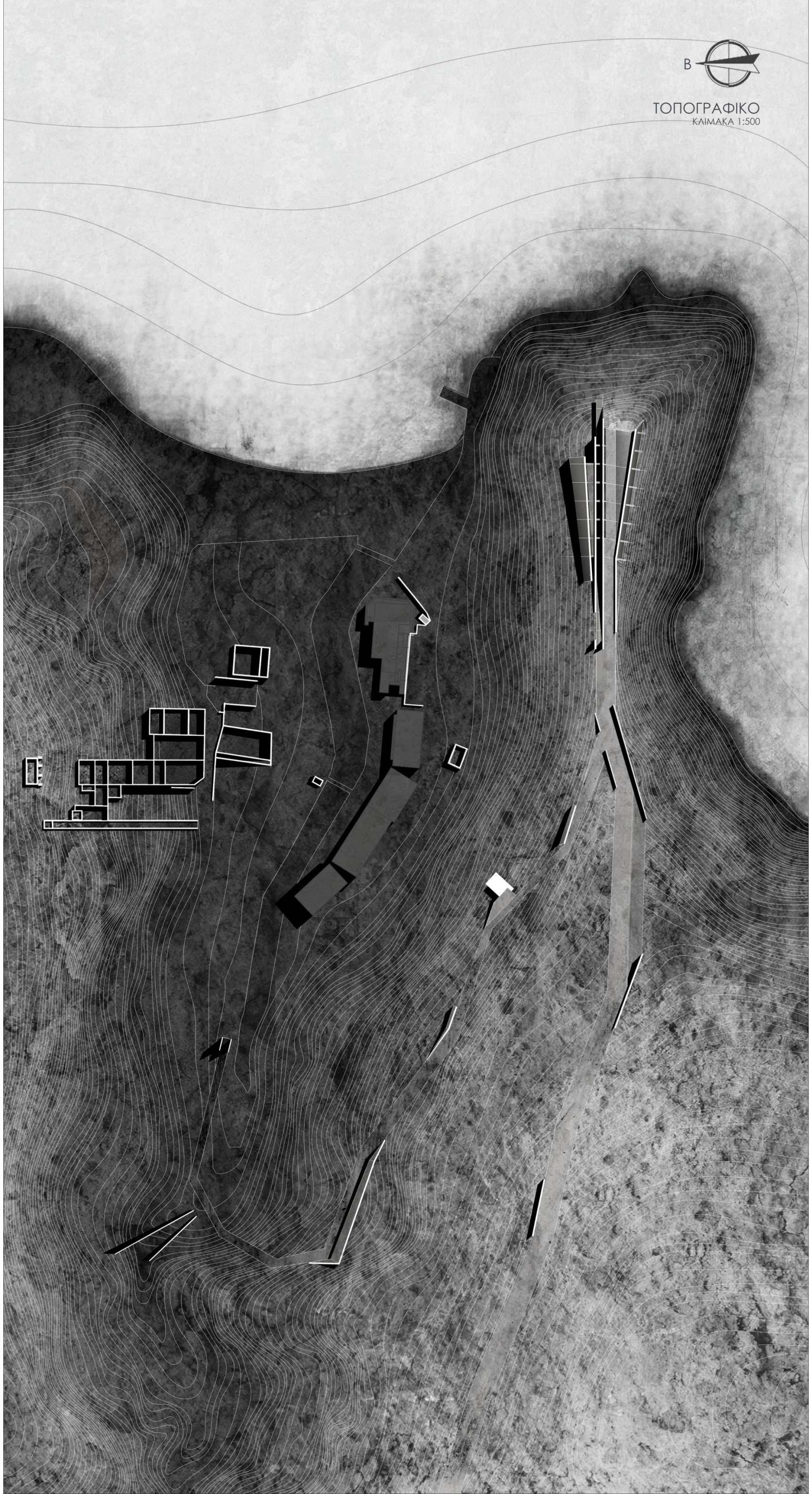
το ακρότατο όριο

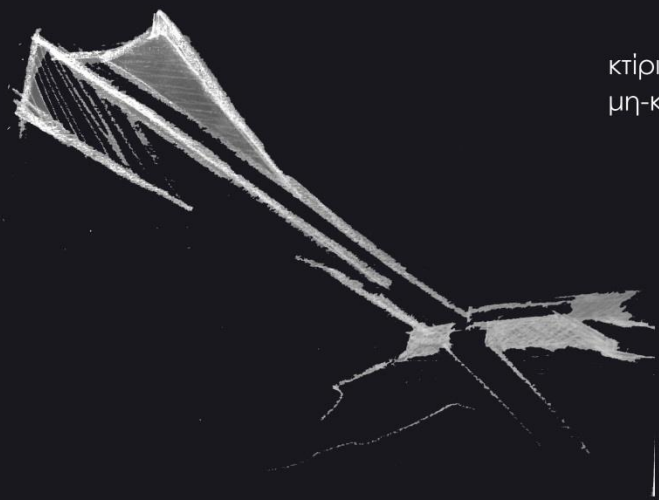

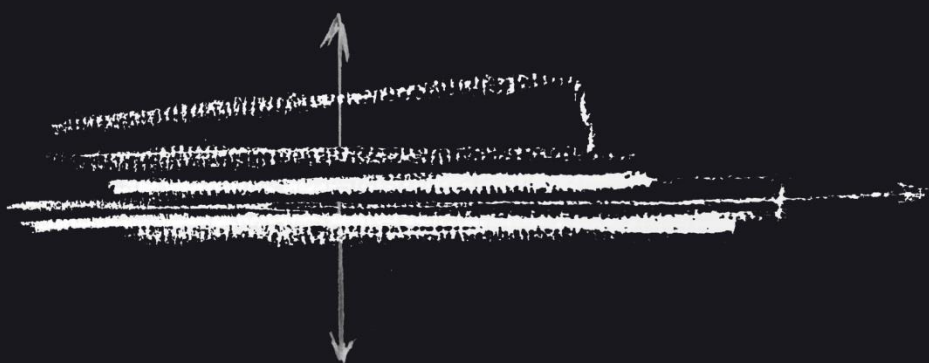

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΚΑΙΜΑΚΑ 1:500

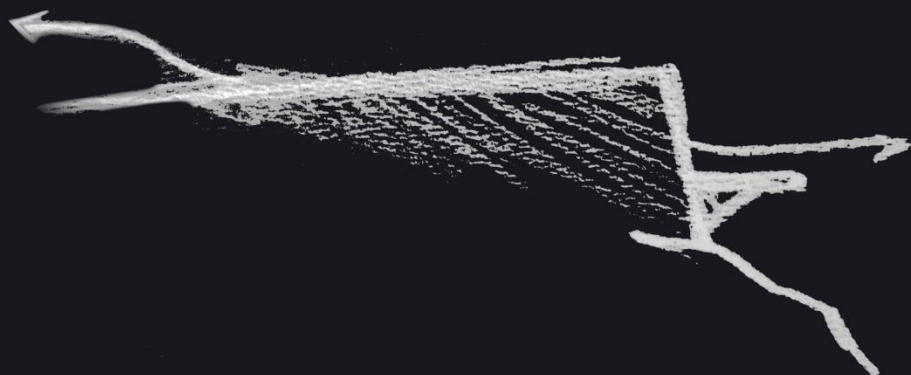

κτίριο ως συνέχεια της διαδρομής/
μη-κτίριο

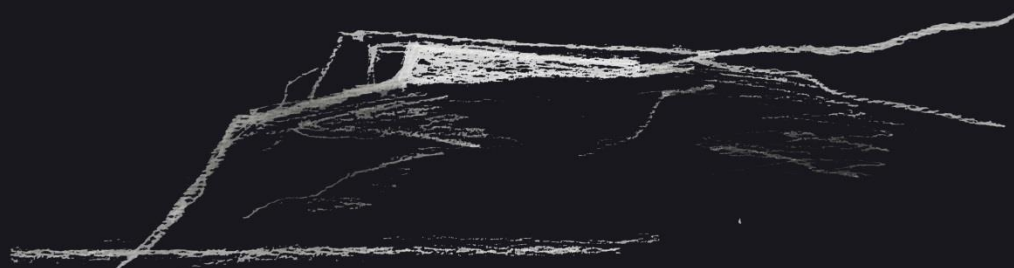

γραμμική χειρονομία -πορεία /
εκατέρωθεν χρήσεις

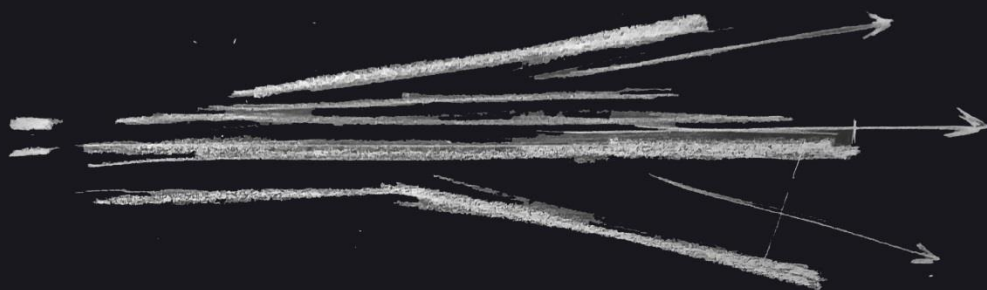

σχισμή - κάθοδος

συνδιαλλαγή με τα θειωρυχεία/
αναλημματικό τοίχιο

διάχυση - τοίχια διαφορετικών κλίσεων

ΠΟΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΙΔΕΑΣ

Η πρώτη μας σκέψη ήταν να κάνουμε μια πρόταση στο κάτω μέρος των εγκαταστάσεων των θειωρυχείων αλλά την απορρίψαμε σκεπτόμενες ότι δε θα θέλαμε το κτίριο να «ανταγωνιστεί» το μνημείο, βρισκόμενο τόσο κοντά. Επομένως, αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε μια νέα κεντρική ιδέα στο πάνω μέρος του Παλιορεματος στην απόληξη του βράχου, καθώς είναι σε ένα ευκολότερα προσβάσιμο σημείο, έχει καλές οπτικές φυγές και θέα προς τα θειωρυχεία, τη θάλασσα και την πίσω και πιο απόκρημνη πλευρά.

ΣΥΝΘΕΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Συνομιλώνοντας με αρκετούς μεταλλειολόγους του Μετσοβίου καταλήξαμε στην επιλογή ενός κτιρίου που θα στεγάζει φοιτητές μεταλλειολόγους κατά τη διάρκεια της μηνιαίας πρακτικής τους άσκησης στα πλαίσια του προγράμματος σπουδών τους. Πολλοί φοιτητές επιλέγουν την Μήλο λόγω της πλούσιας εξορυστικής δραστηριότητας της για να εκπονήσουν την πρακτική τους, οπότε και ένας χώρος διαμονής κρίνεται ωφέλιμος. Αρχική συνθετική ιδέα είναι η δημιουργία ενός μη-κτιρίου με 2 τοίχους αντιστήριξης που πλαισιώνουν εκατέρωθεν το κτίριο, οι οποίοι έχουν διαφορετικές κλίσεις, που ακολουθούν το ανάγλυφο του βράχου. Έτσι έχουμε ένα υπόσκαφο κτίριο, το οποίο αποτελεί μια γραμμική χειρονομία, συνέχεια της διαδρομής, με εκατέρωθεν χρήσεις. Το κτίριο καταλήγει σε ένα ακρότατο σημείο μετά από τη ραμπόσκαλα και τον διάδρομο σε ένα πρόβολο στον οποίο ο επισκέπτης μπορεί να αγναντέψει τη θέα. Έτσι έχουμε μια σχισμή-τομή και κάθοδο στο βράχο ενώ, ο αναλημματικός τοίχος συνδιαλέγεται με τα θειωρυχεία και το περιβάλλον τοπίο. Θέλοντας να συμπυκνώσουμε το θέμα, θα λέγαμε ότι το τελικό μας αποτέλεσμα δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας δυνατός άξονας που σχίζει το βράχο και ένας τοίχος αντιστήριξης.

	(τμ ²)
ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ	588
εκθεσιακός χώρος	130
κοινόχρηστοι χώροι	220
αναψυκτήριο	25
χώροι υγιεινής	33
χώροι κίνησης	180
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	326
<i>ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ</i>	<i>123</i>
μικρη μονάδα εμπλουτισμού	43
χημικό εργαστήριο αναλύσεων	40
αίθουσα υπολογιστών	40
<i>ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ</i>	<i>110</i>
<i>ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟ / ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ</i>	<i>93</i>
ΔΩΜΑΤΙΑ (7 τετράκλινα ~30τμ)	210
ΣΥΝΟΛΟ	1124

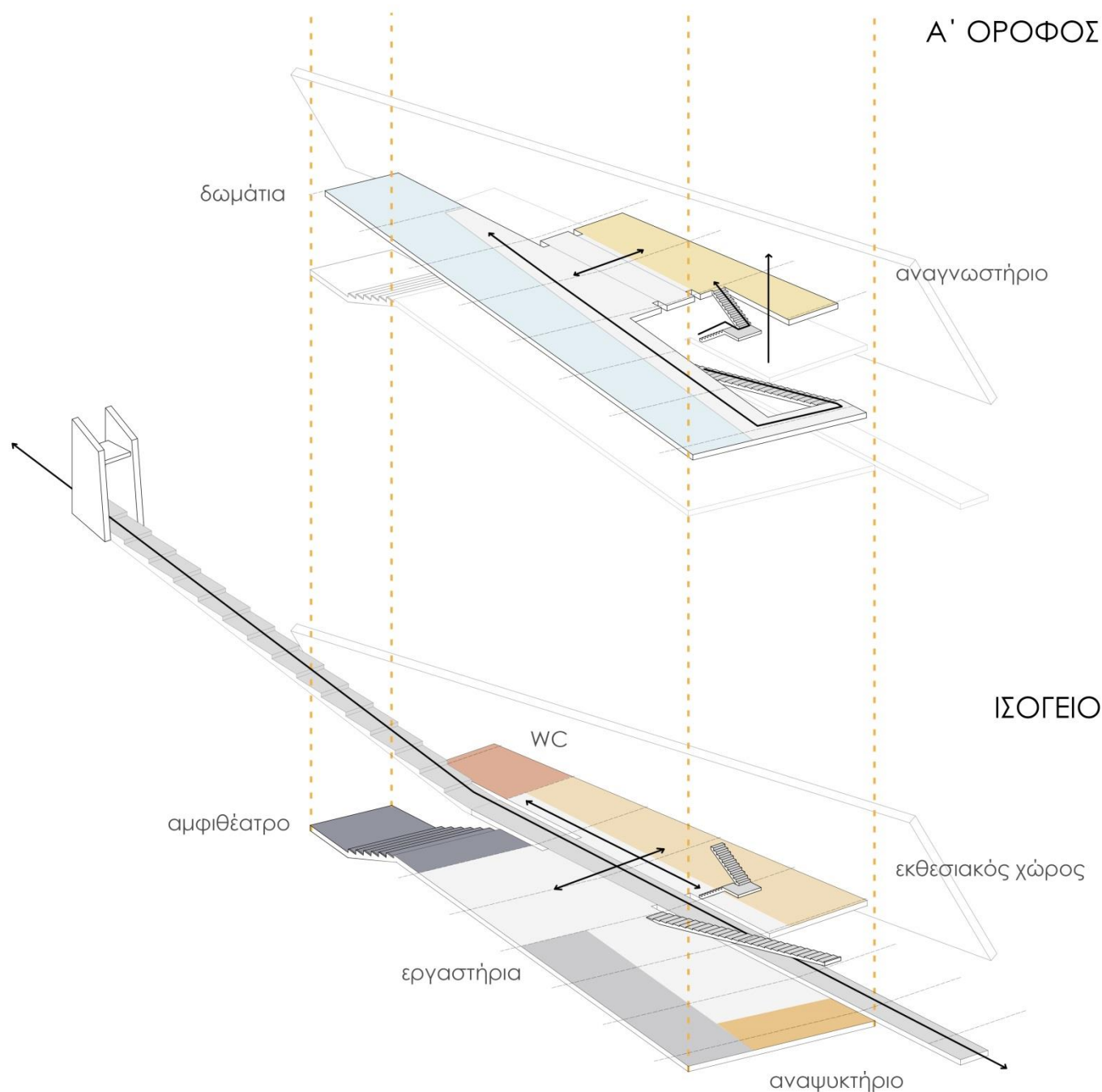
Αρχικά, η είσοδος του κτιρίου σηματοδοτείται με τον πύργο, ο οποίος αποτελεί στοιχείο του τόπου. Ο επισκέπτης έχει δύο επιλογές. Είτε να ακολουθήσει την υπαίθρια πορεία η οποία αποτελεί συνέχεια της διαδρομής για να θαυμάσει τη θέα, είτε να κατέβει την ραμπόσκαλα που οδηγεί στον κτιριακό όγκο. Η διαδρομή στο πάνω μέρος του κτιρίου είναι από πατημένο χώμα και φέρει ένα πρανές για να διευκολύνει τη θέαση προς τα θειωρυχεία .

Η ραμπόσκαλα οδηγεί σ' ένα διάδρομο που εκατέρωθεν του υπάρχουν οι δύο εισοδοί.

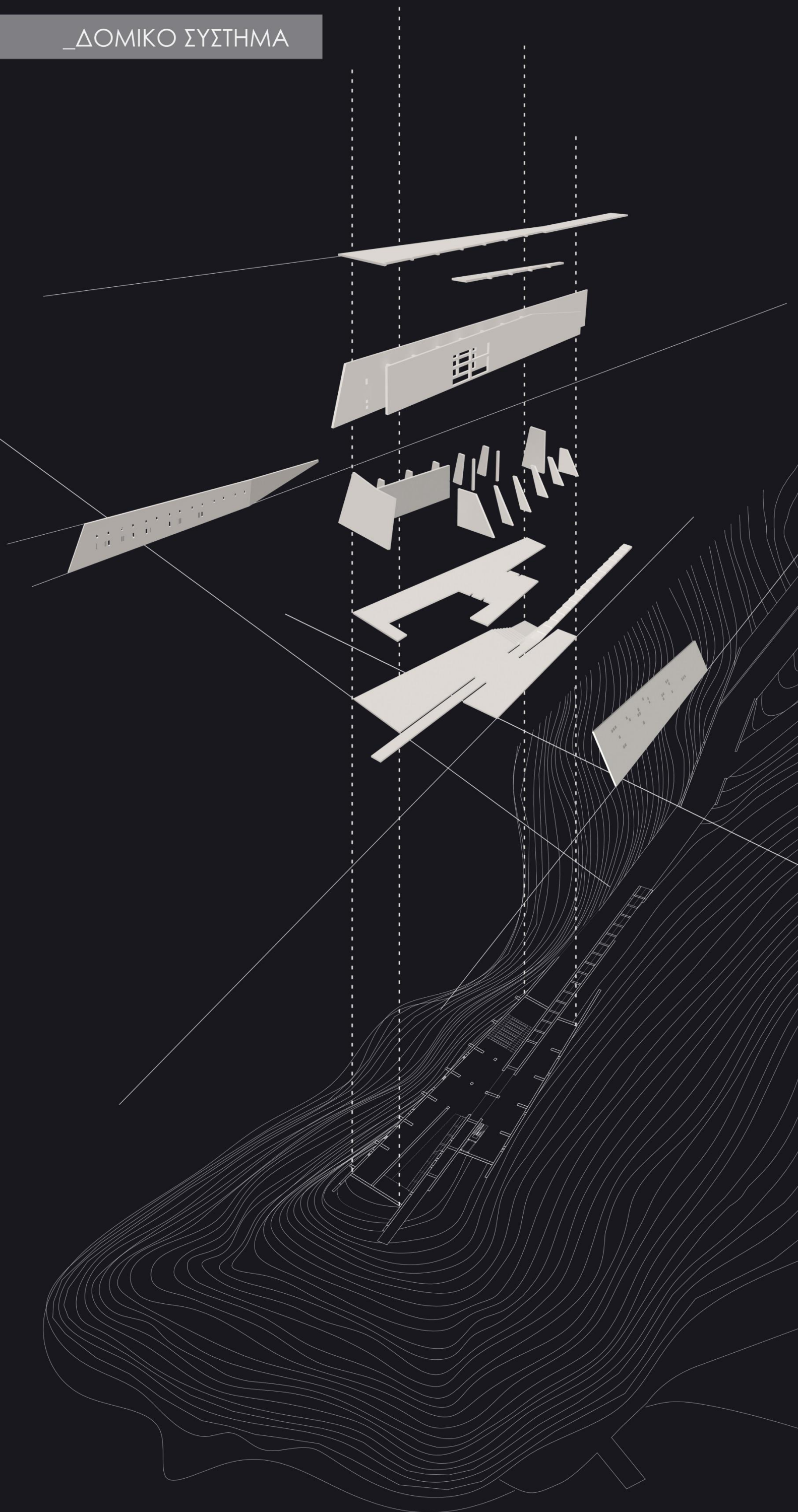
Από τη μια πλευρά του διαδρόμου, στο βόρειο όγκο του κτιρίου στο ισόγειο βρίσκονται οι δημόσιοι χώροι οι οποίοι περιλαμβάνουν ένα εκθεσιακό χώρο όπου ο επισκέπτης μπορεί να μάθει για την ιστορία του Παλιόεματος μέσα από φωτογραφικό υλικό, εκθέματα των μηχανημάτων των θειωρυχείων και βίντεο με μαρτυρίες των μεταλλωρύχων. Γι' αυτό τον λόγο υπάρχει μια σκοτεινή αίθουσα προβολών καθώς και ένα πωλητήριο. Στο βάθος του διαδρόμου βρίσκονται οι χώροι υγιεινής. Με μια σκάλα και ένα ασανσέρ οδηγούμαστε στον όροφο, όπου τοποθετείται ένα μικρό αναγνωστήριο και μια βιβλιοθήκη για τους φοιτητές μεταλλειολόγους. Τα ανοίγματα βλέπουν προς τη μεριά των θειωρυχείων, ενώ ένας φεγγίτης βρίσκεται στην οροφή του ορόφου.

Στην άλλη πλευρά του διαδρόμου στο ισόγειο μπαίνουμε σε ένα κοινόχρηστο χώρο συγκέντρωσης όπου τοποθετούμε ένα μικρό αναψυκτήριο και μερικά τραπέζοκαθίσματα. Απ' αυτό το σημείο οδηγούμαστε στους εκπαιδευτικούς χώρους, οι οποίοι περιλαμβάνουν 3 αίθουσες - εργαστήρια για τους φοιτητές, δηλαδή μια μικρή μονάδα εμπλουτισμού, ένα χημικό εργαστήριο αναλύσεων και μια αίθουσα υπολογιστών. Επιπλέον, δεξιά της εισόδου τοποθετείται ένα αμφιθέατρο για πιθανές διαλέξεις ή εκπαιδευτικά σεμινάρια που απευθύνονται σε μεταλλειολόγους. Μια ραμπόσκαλα οδηγεί στον πάνω όροφο, σε ένα κυρίως διάδρομο όπου βρίσκονται οι ξενώνες, τα δωμάτια των φοιτητών που προορίζονται για 28 άτομα. Έτσι υπάρχουν 7 τετράκλινα δωμάτια 30τμ περίπου το καθένα με ιδιωτικό χώρο υγιεινής με ανοίγματα προς τη θάλασσα και θέα προς την απόκρημη πλευρά του βράχου. Ένας φεγγίτης στον όροφο δίνει φως στο κτίριο. Οι δύο όγκοι επικοινωνούν με μια γέφυρα στον όροφο.

_ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΙΝΗΣΕΩΝ / ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ

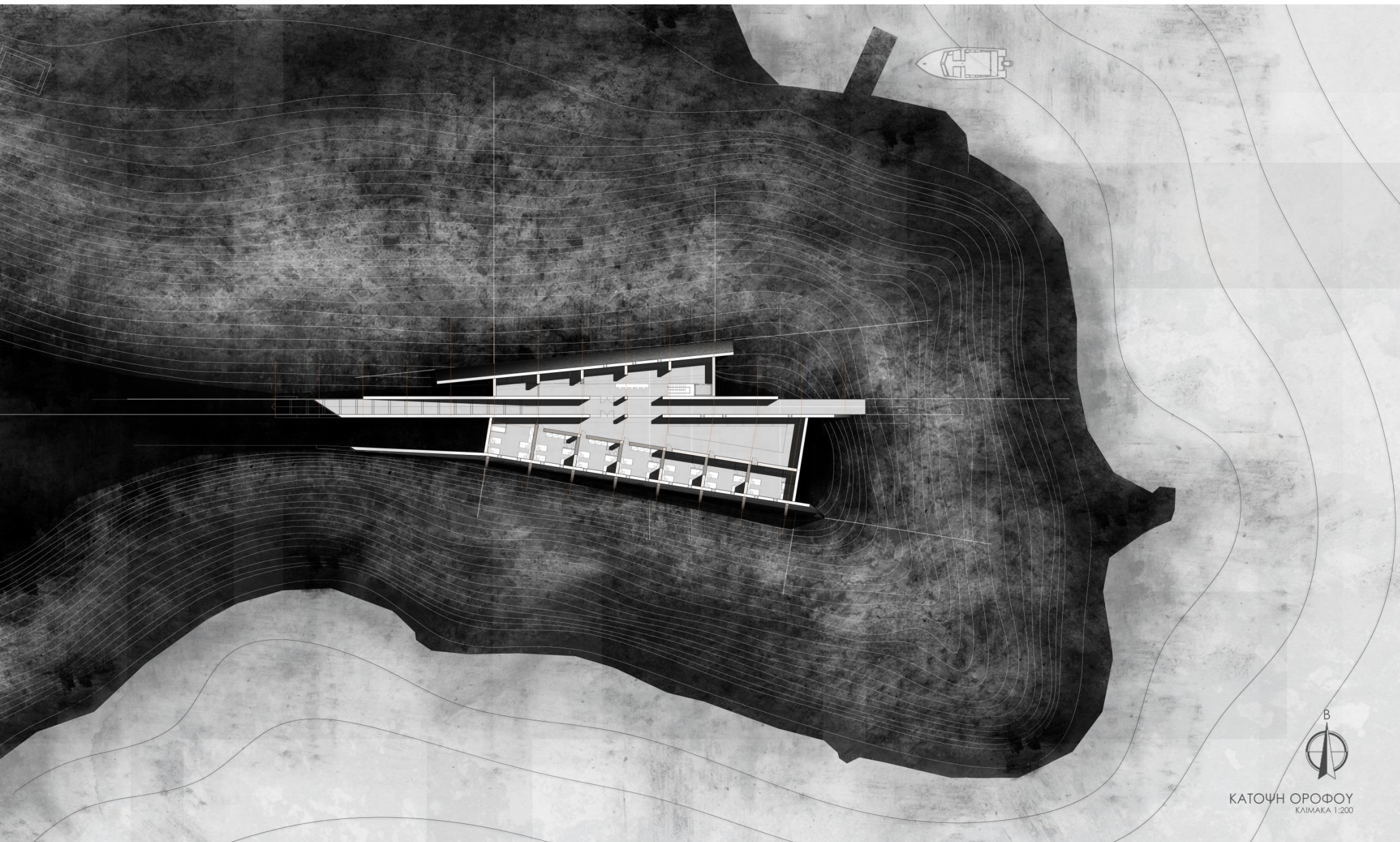
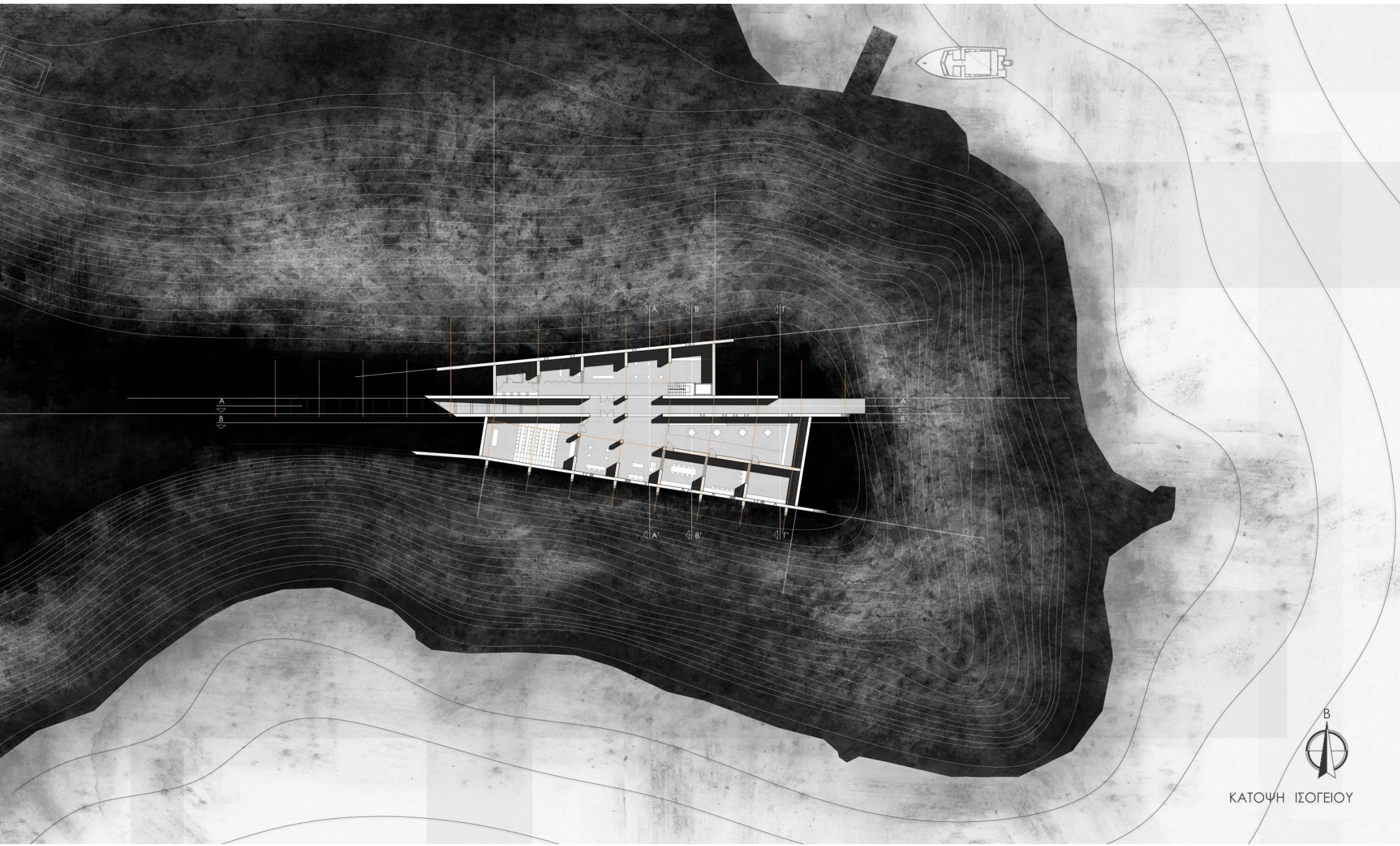

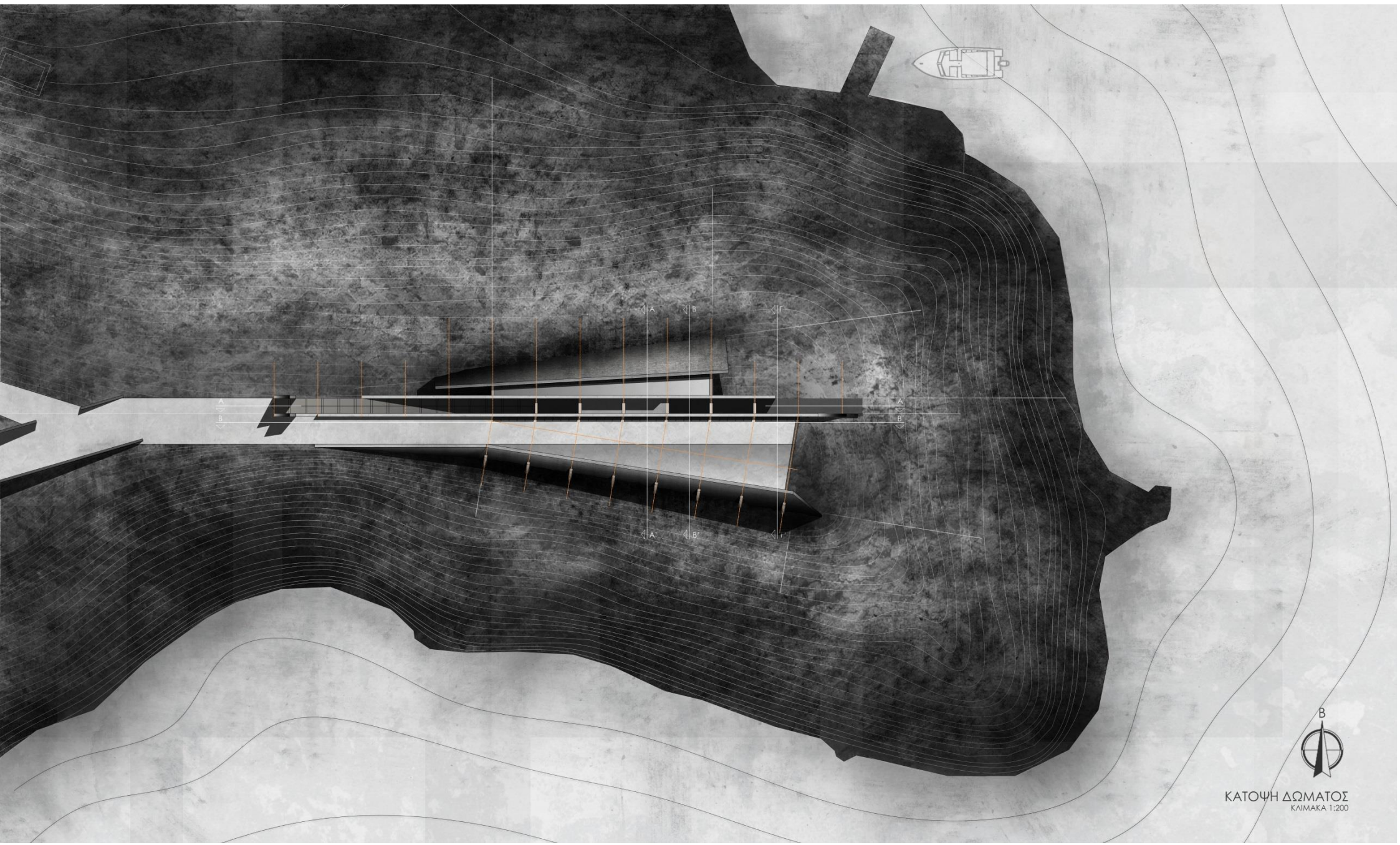
_ΔΟΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

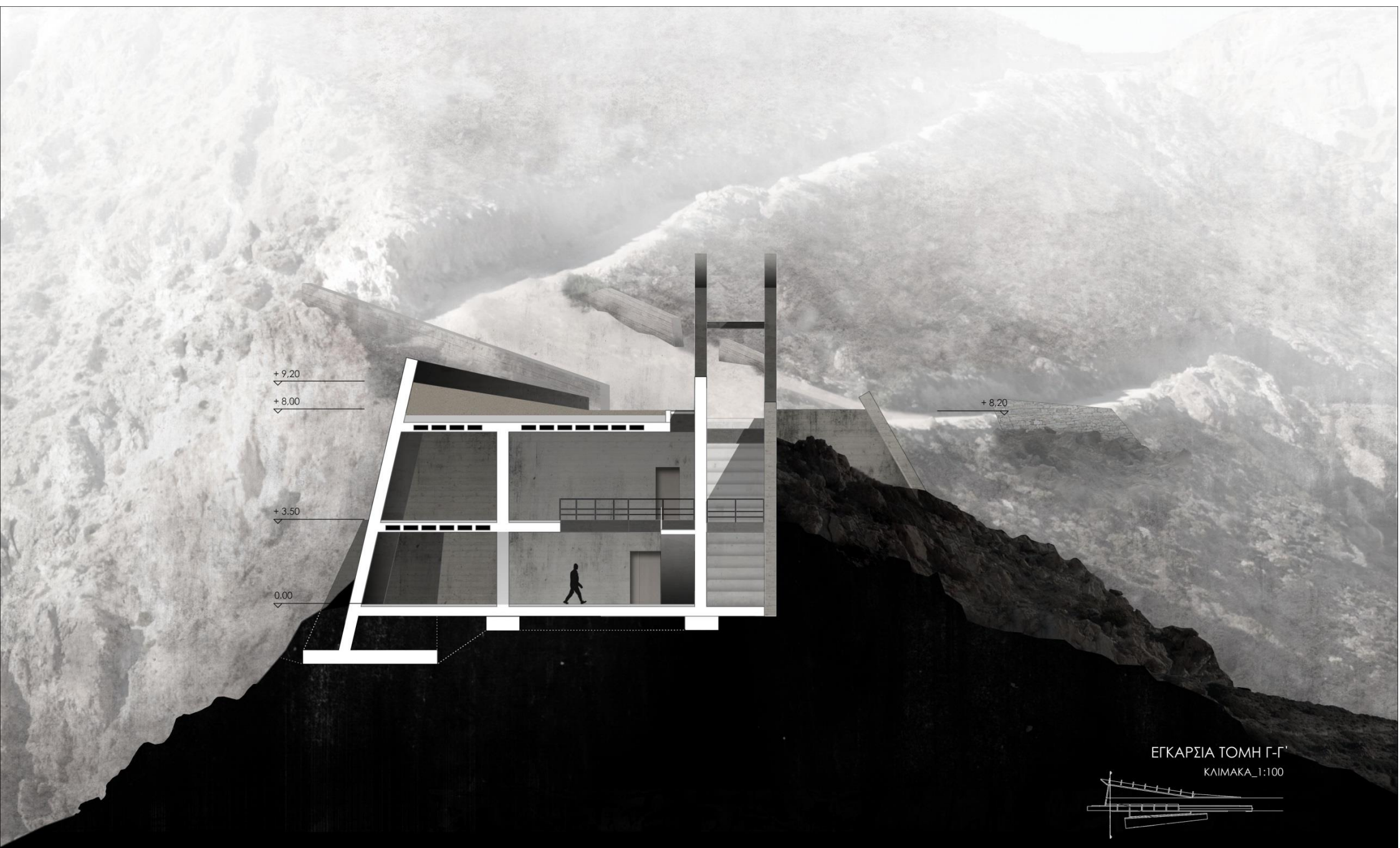
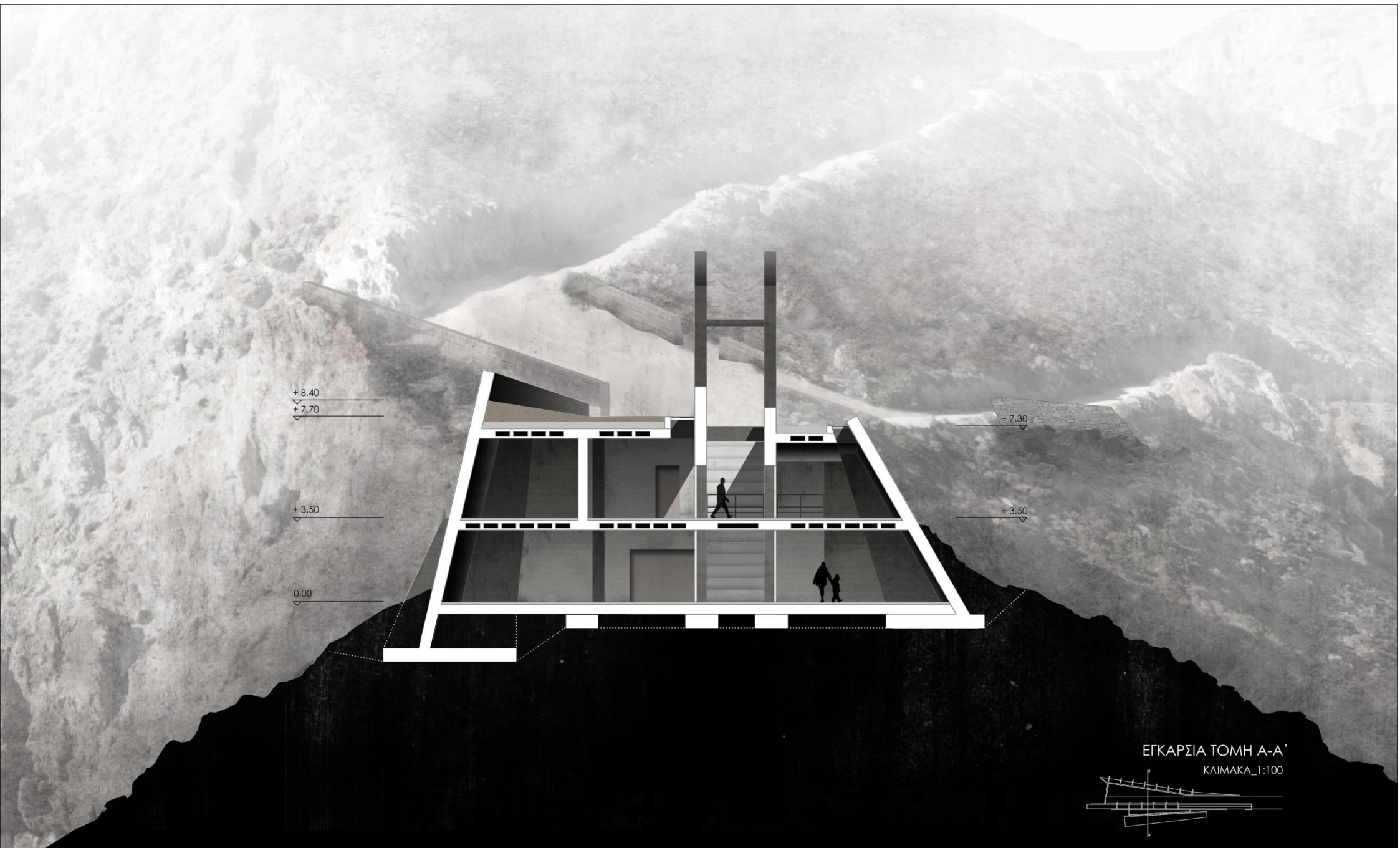
Εδώ διακρίνουμε την κατασκευαστική λογική του φέροντος οργανισμού του κτιρίου, ο οποίος αποτελείται από τα 4 μακρόστενα τοιχεία διαφορετικών κλίσεων τα οποία συνδέονται μεταξύ τους με πλάκες σάντουιτς και ορίζουν δύο διαφορετικά συστήματα κανάβων. Σε αυτούς τους κανάβους τοποθετούνται κεκλιμένα τοιχεία τα οποία έχουν μορφή αντηρίδων, οι οποίες μάλιστα στην νότια όψη προβάλλουν και εκτός του κτιρίου. Επιπρόσθετα στον άξονα της εισόδου τοποθετούνται ακόμα υποστυλώματα τετραγωνικής διατομής ώστε να έχουμε πιο διαμπερείς χώρους. Οι δύο κτιριακοί όγκοι κλείνουν στις δύο πλευρές τους με κλειστά τοιχεία ώστε να βρίσκονται εντός του εδάφους.

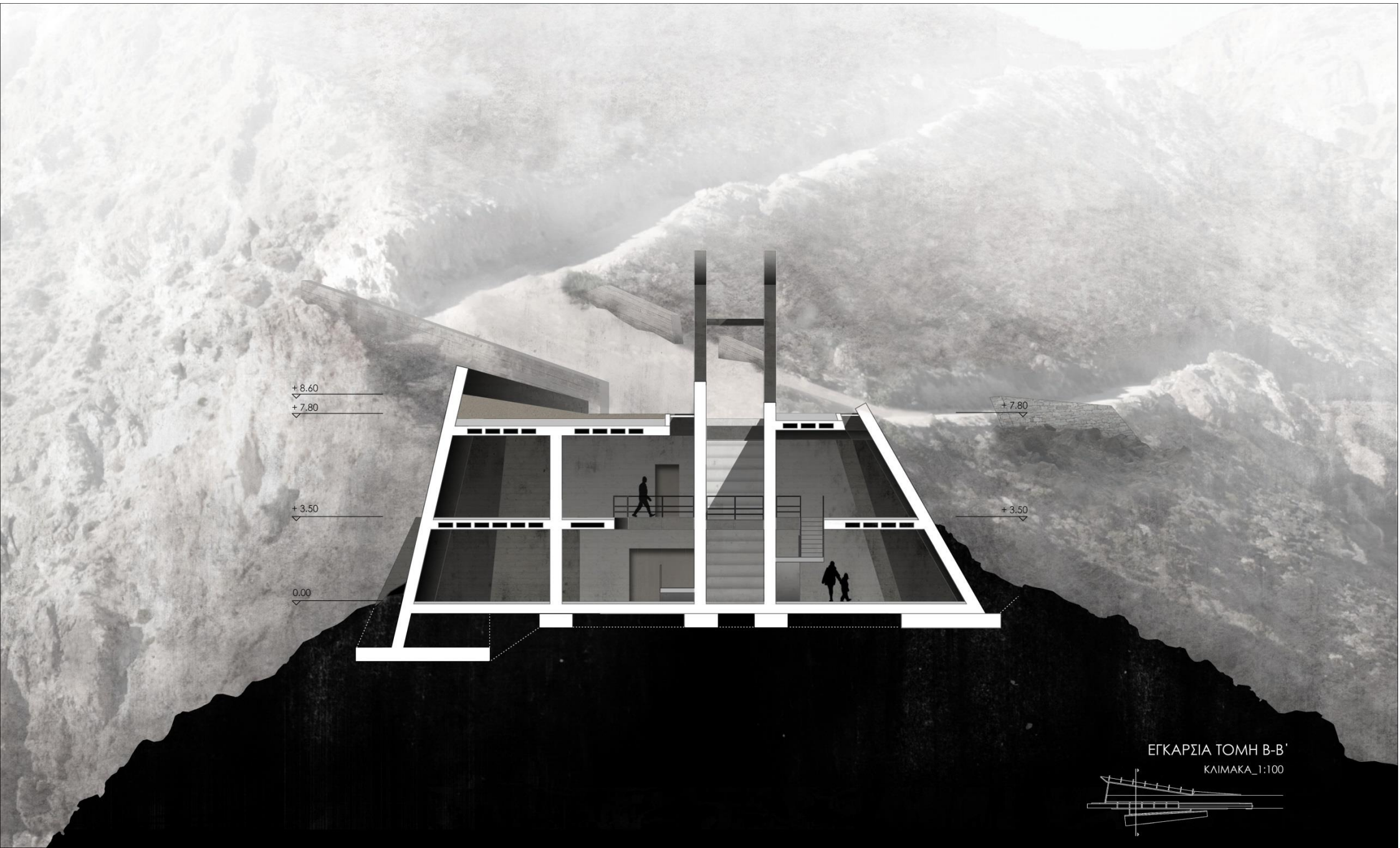
ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

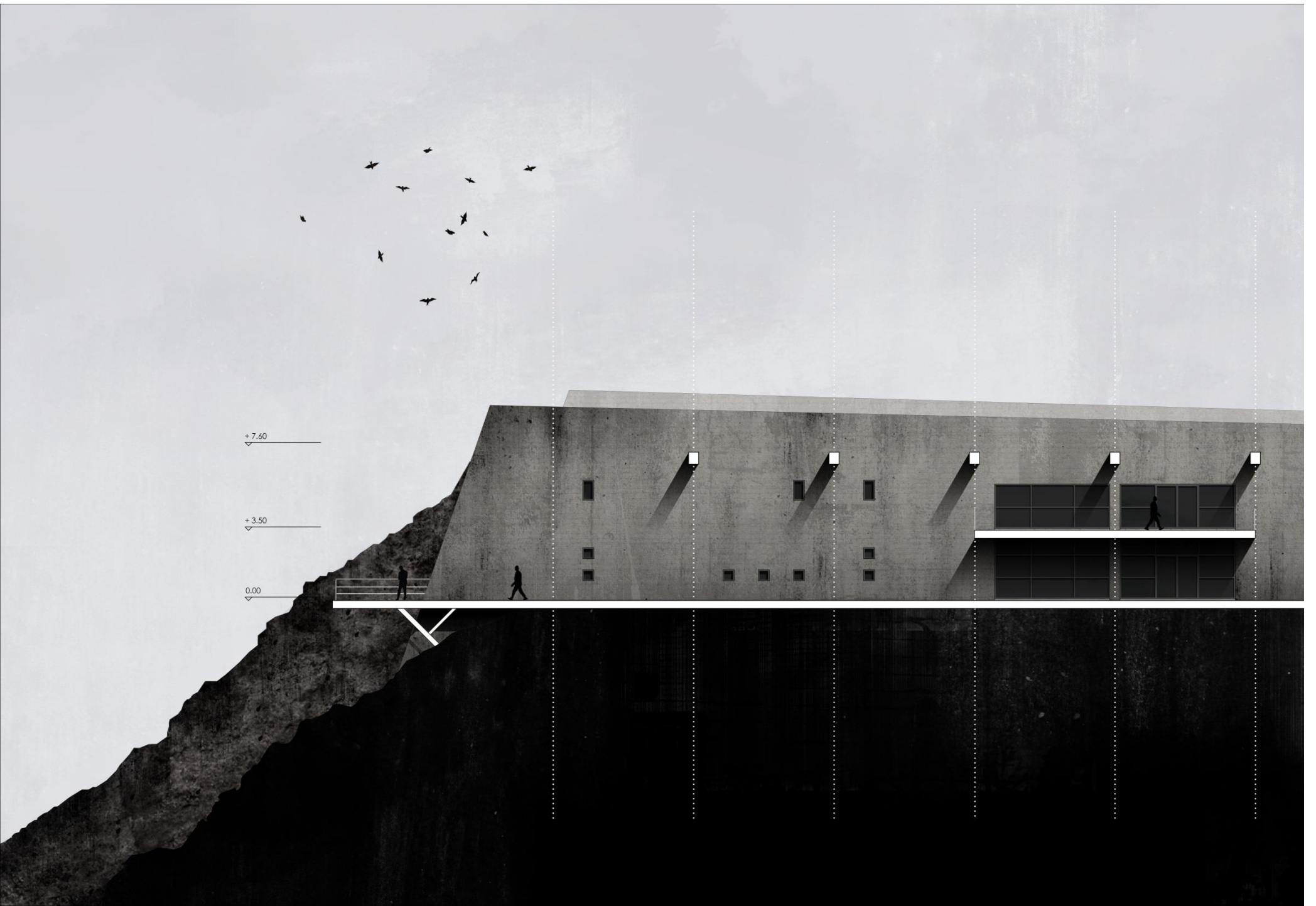

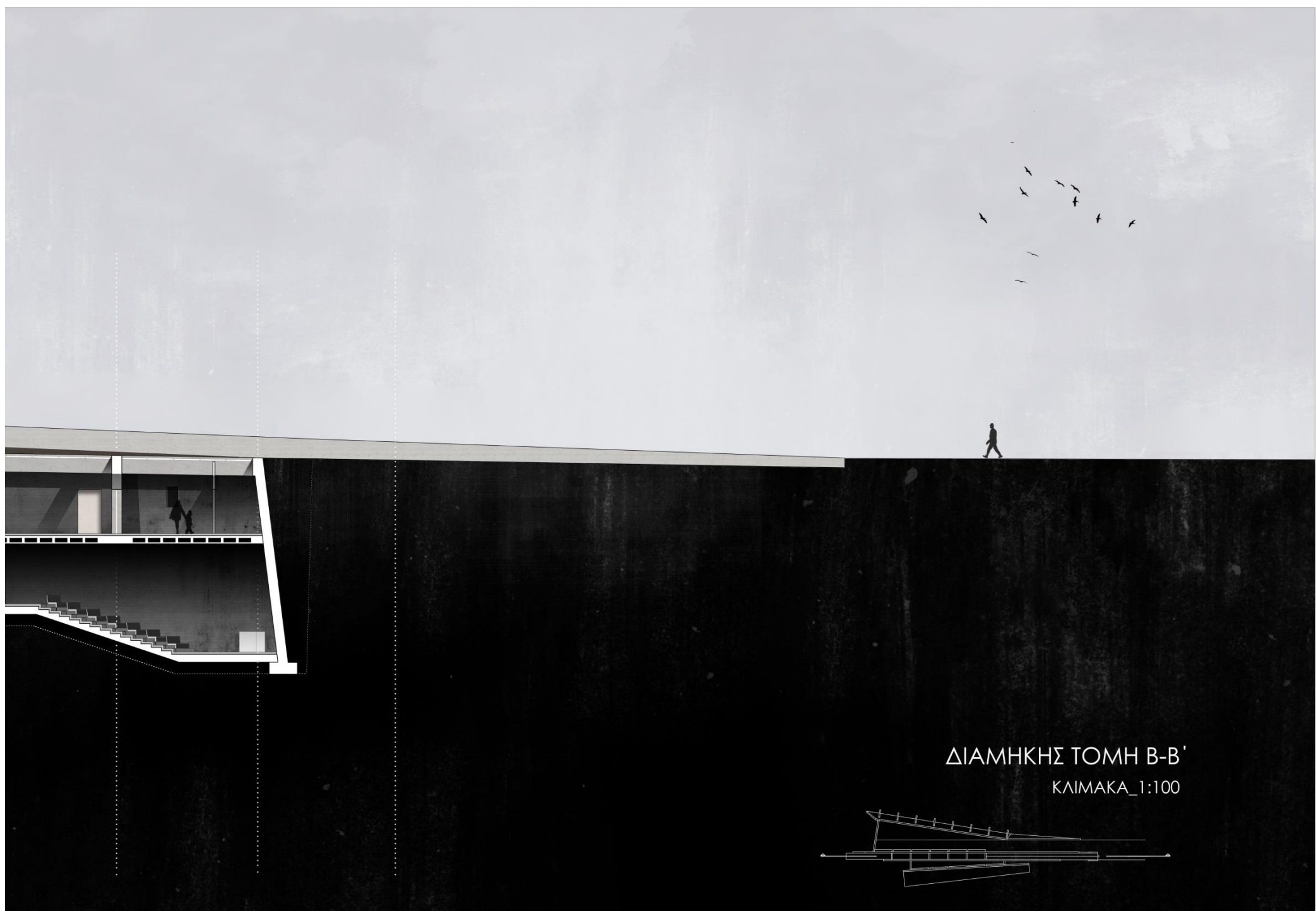

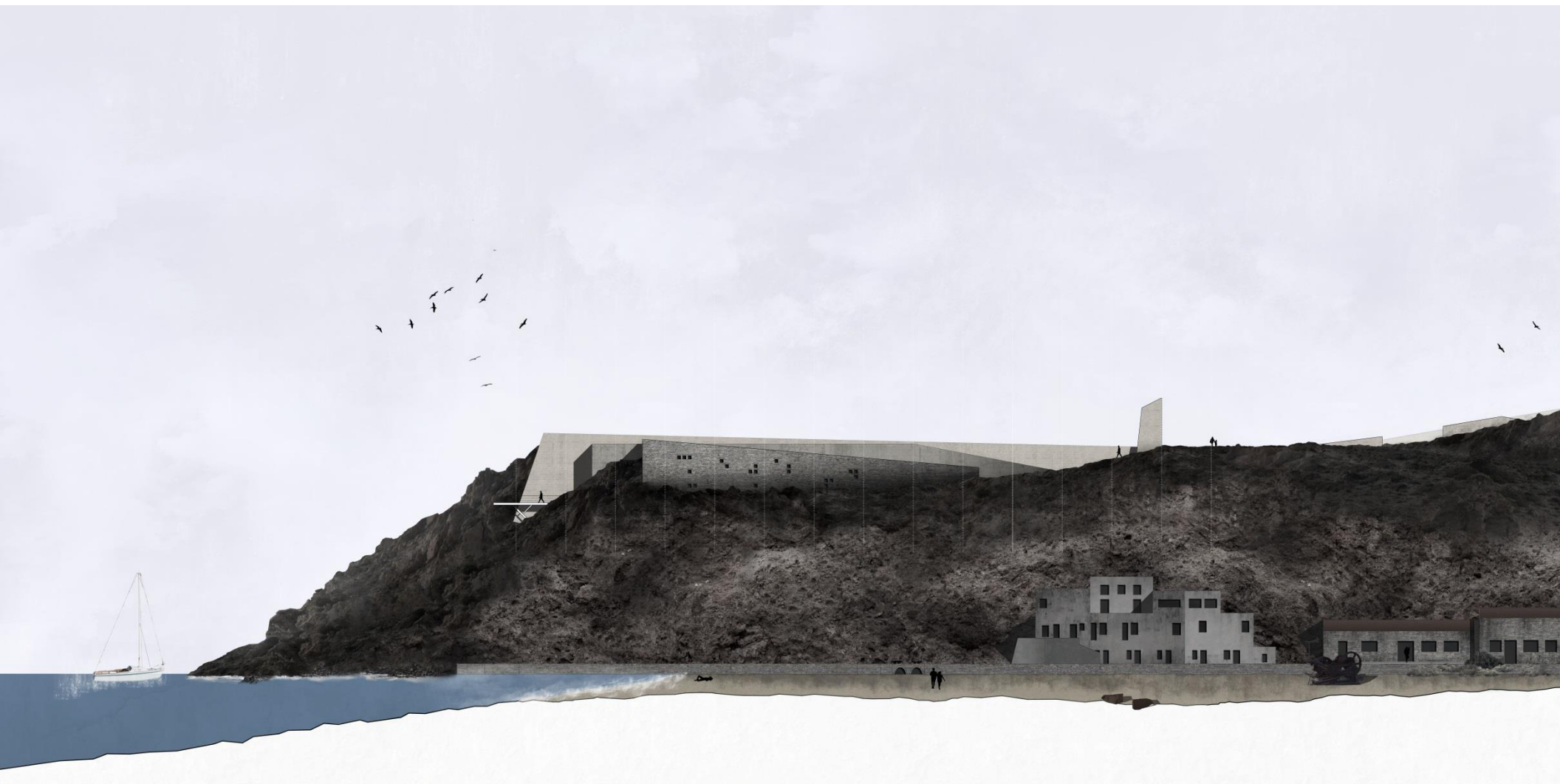
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΙΜΑΚΑ 1:200

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ_1:200

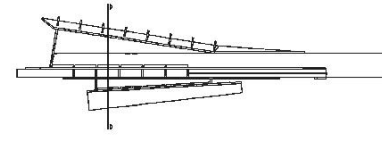
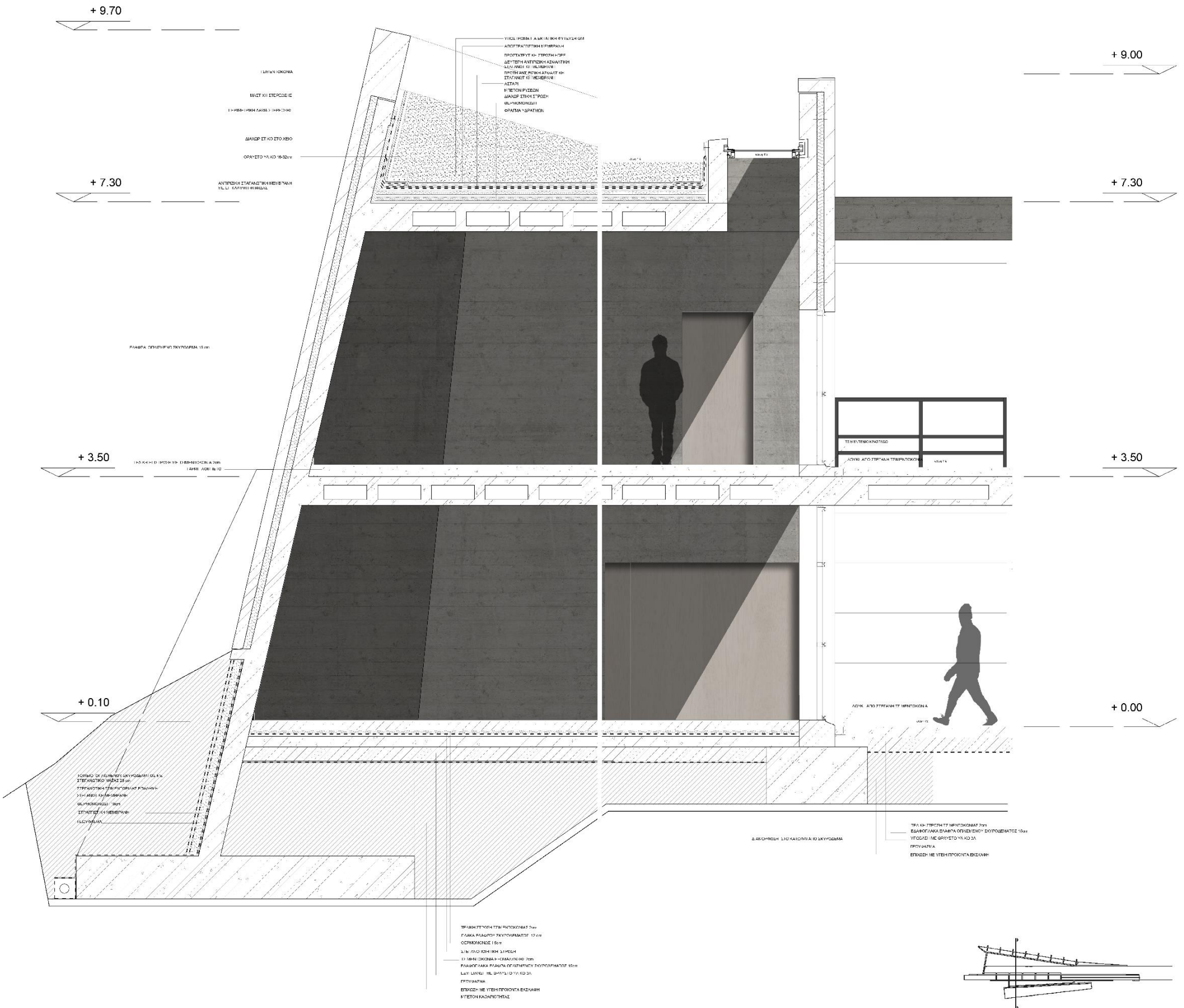
ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ_1:200

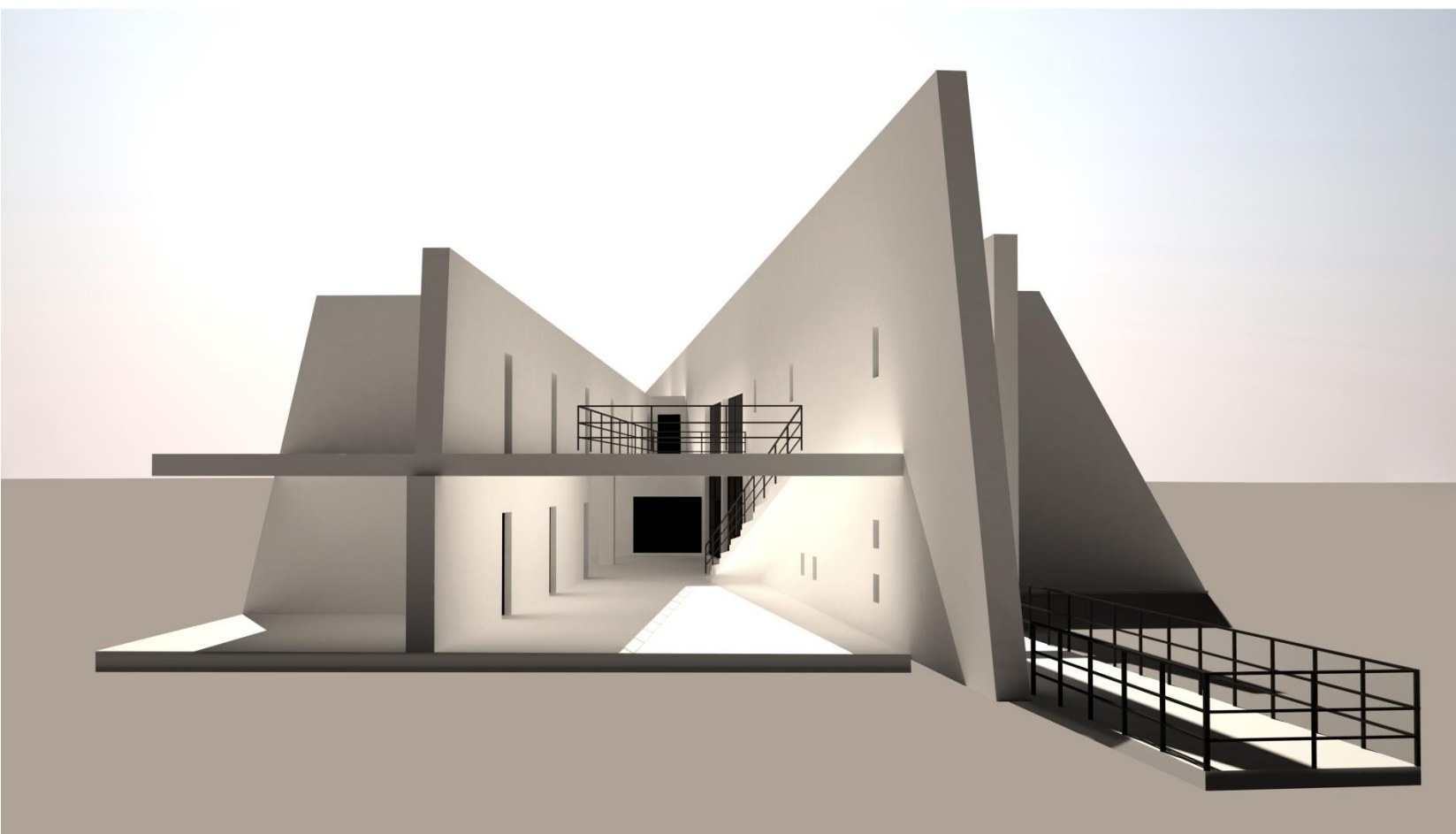
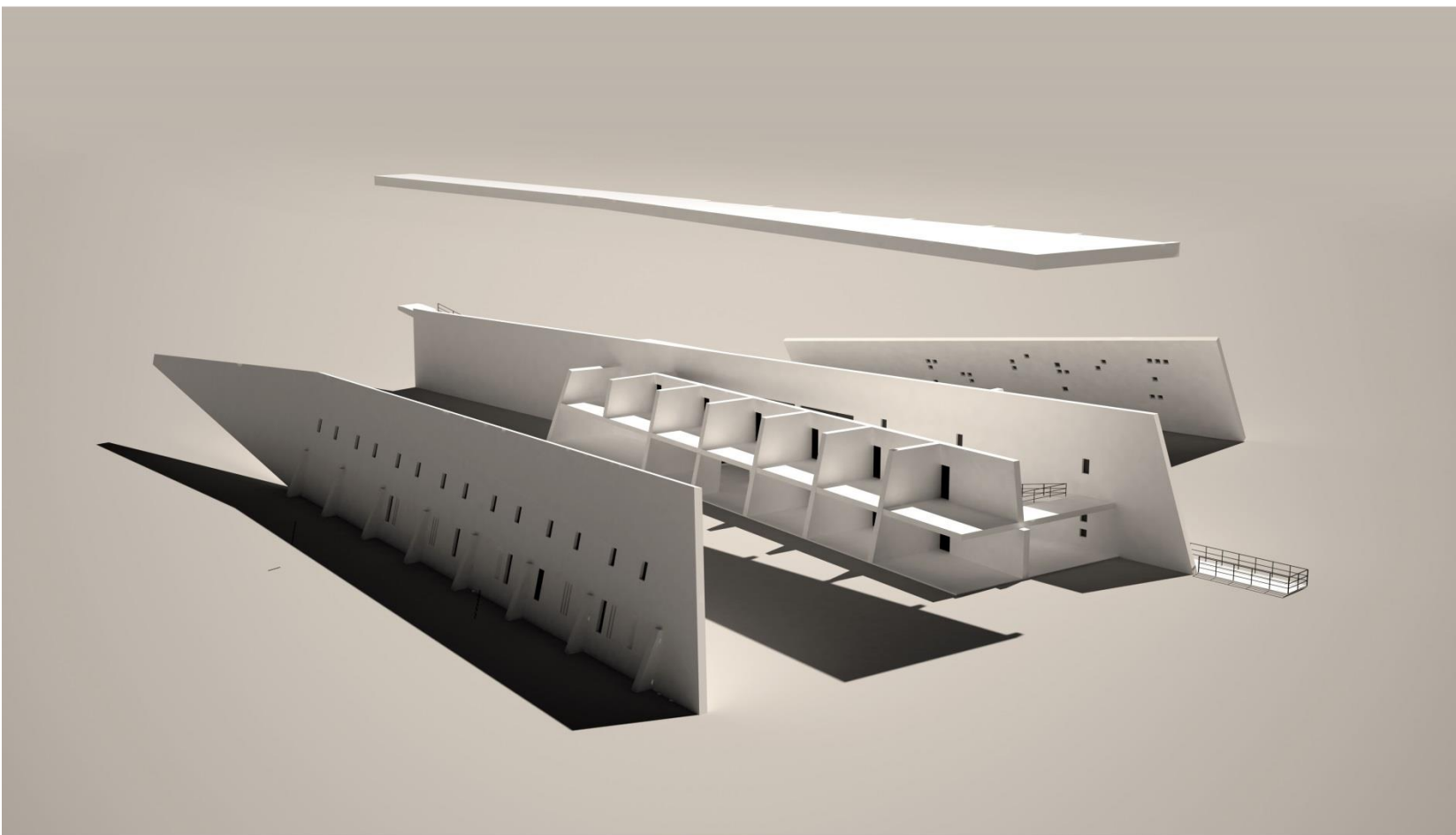
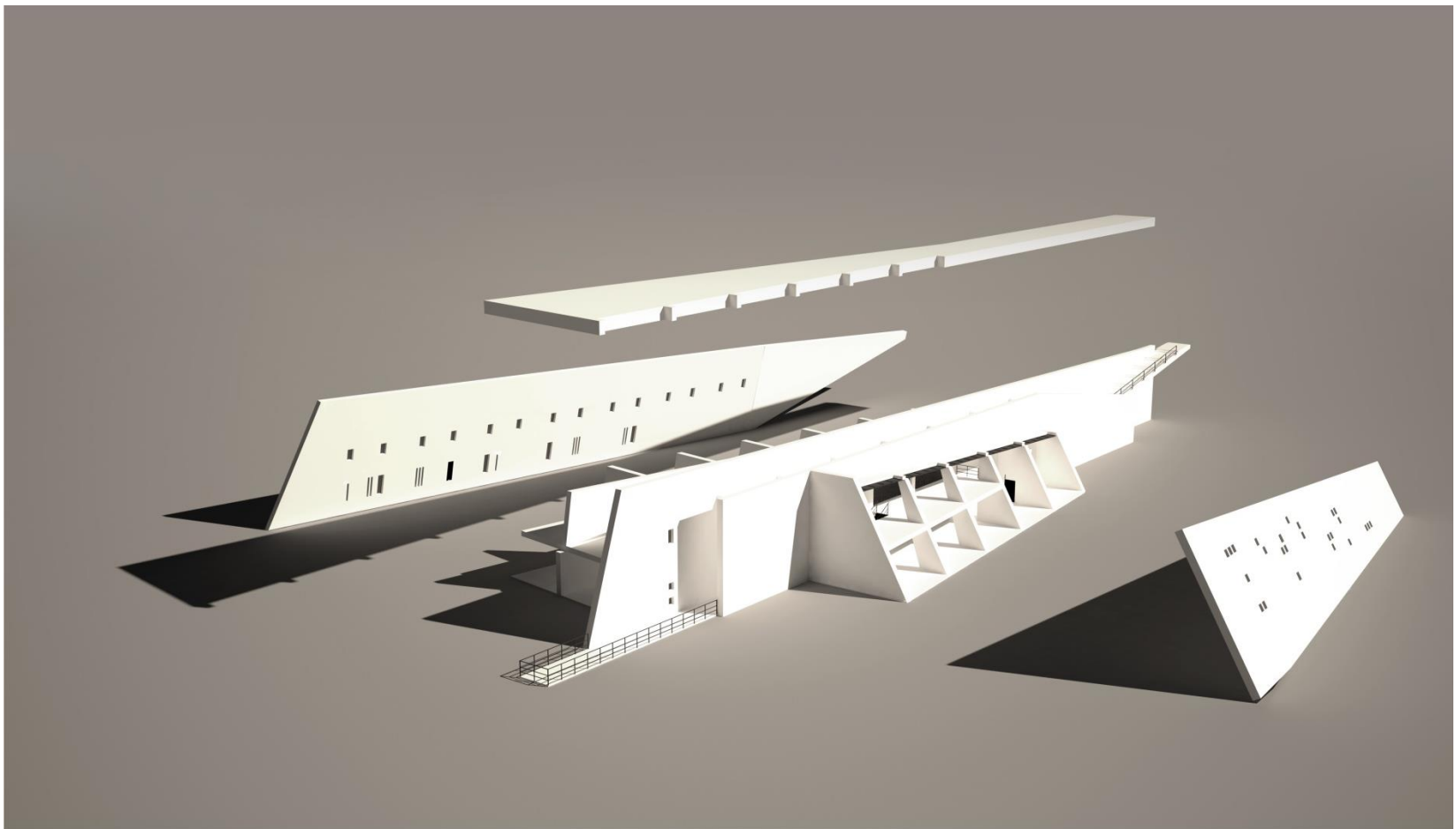

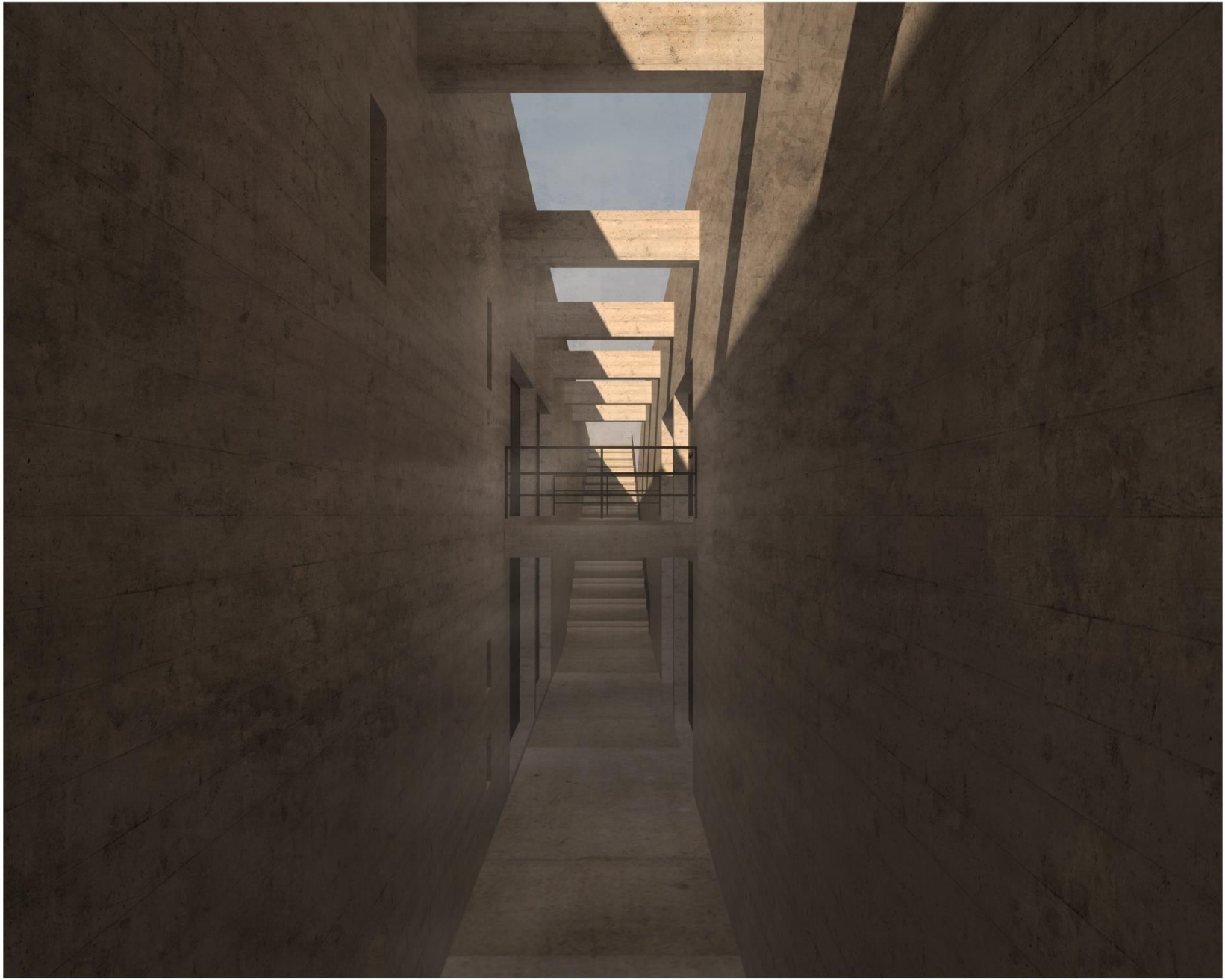
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ _1:200

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΤΟΜΗ

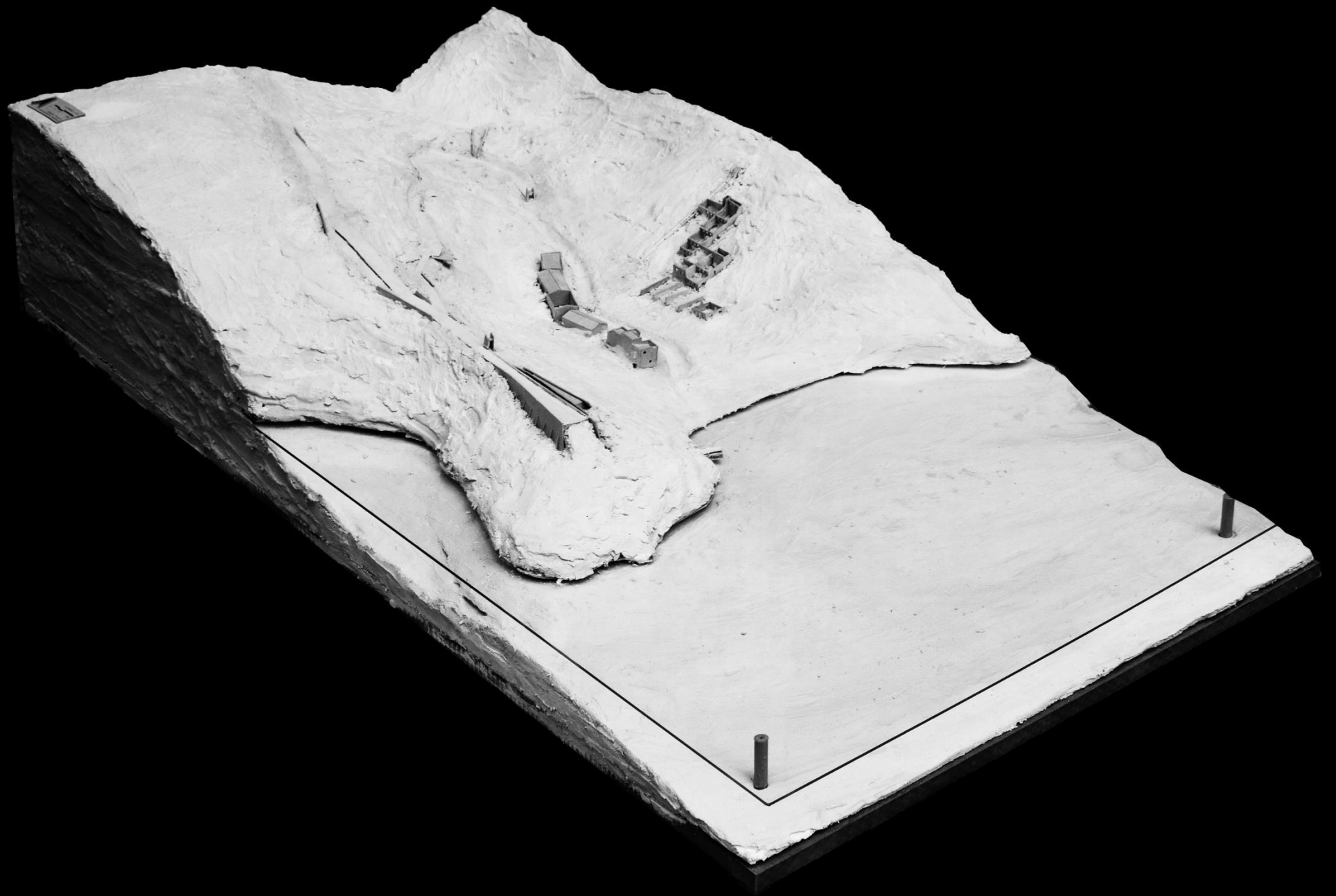

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:20

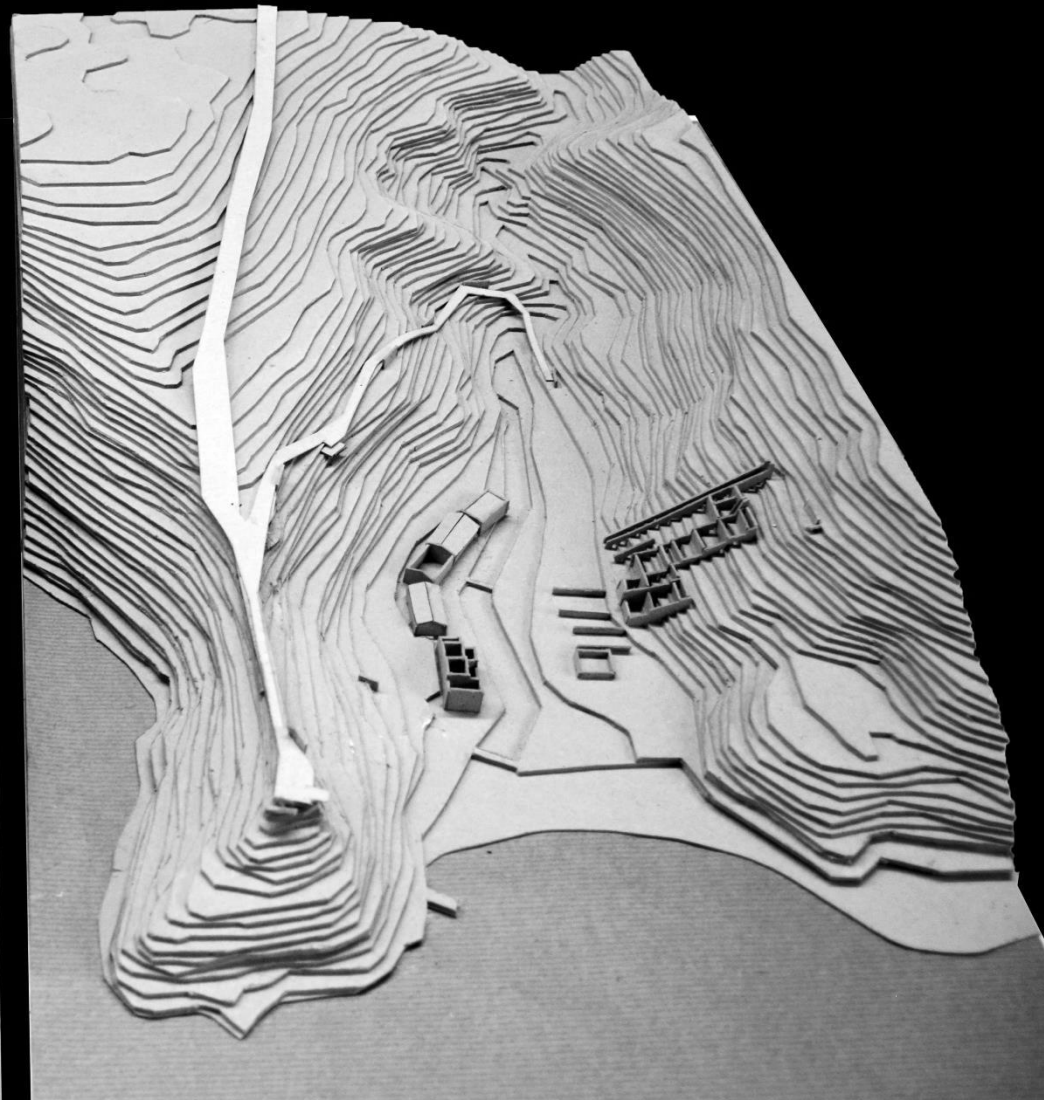
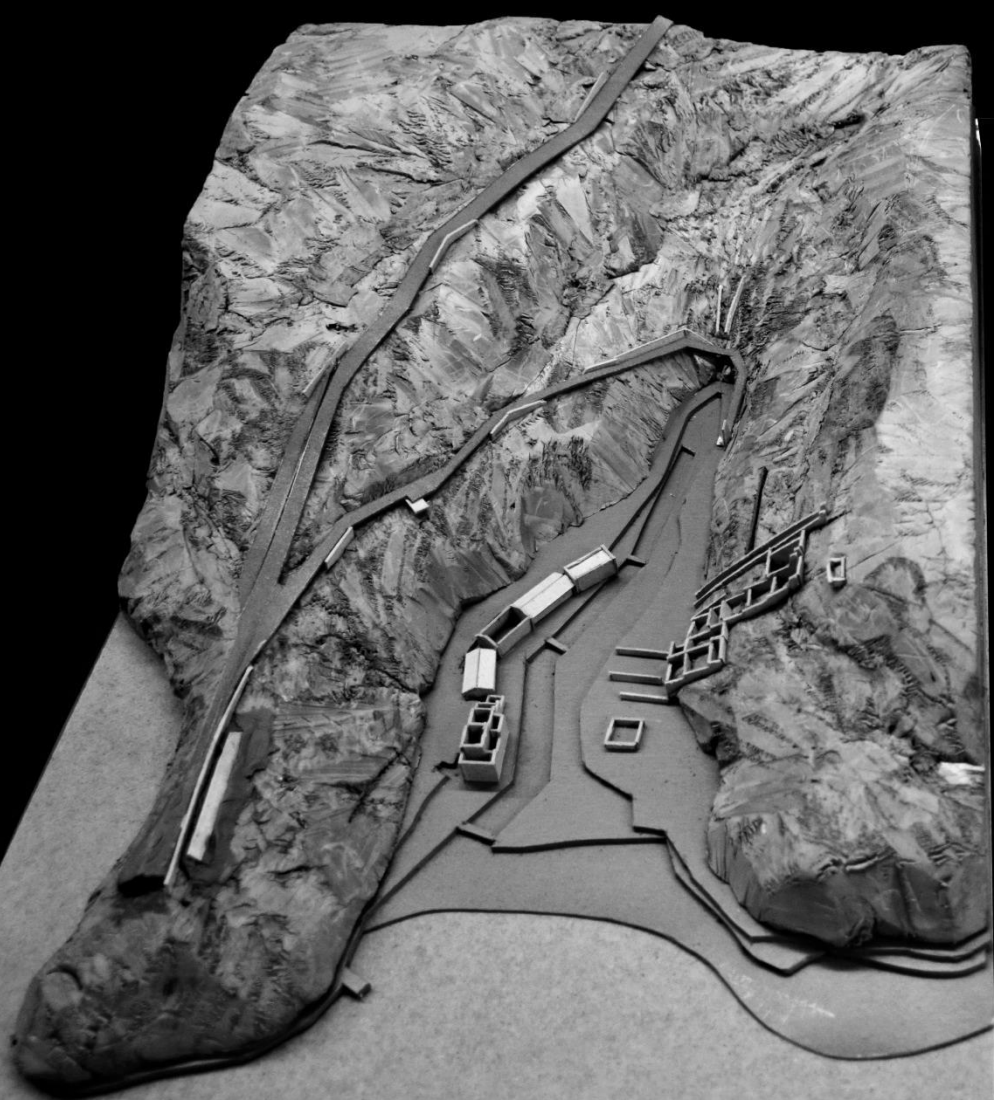

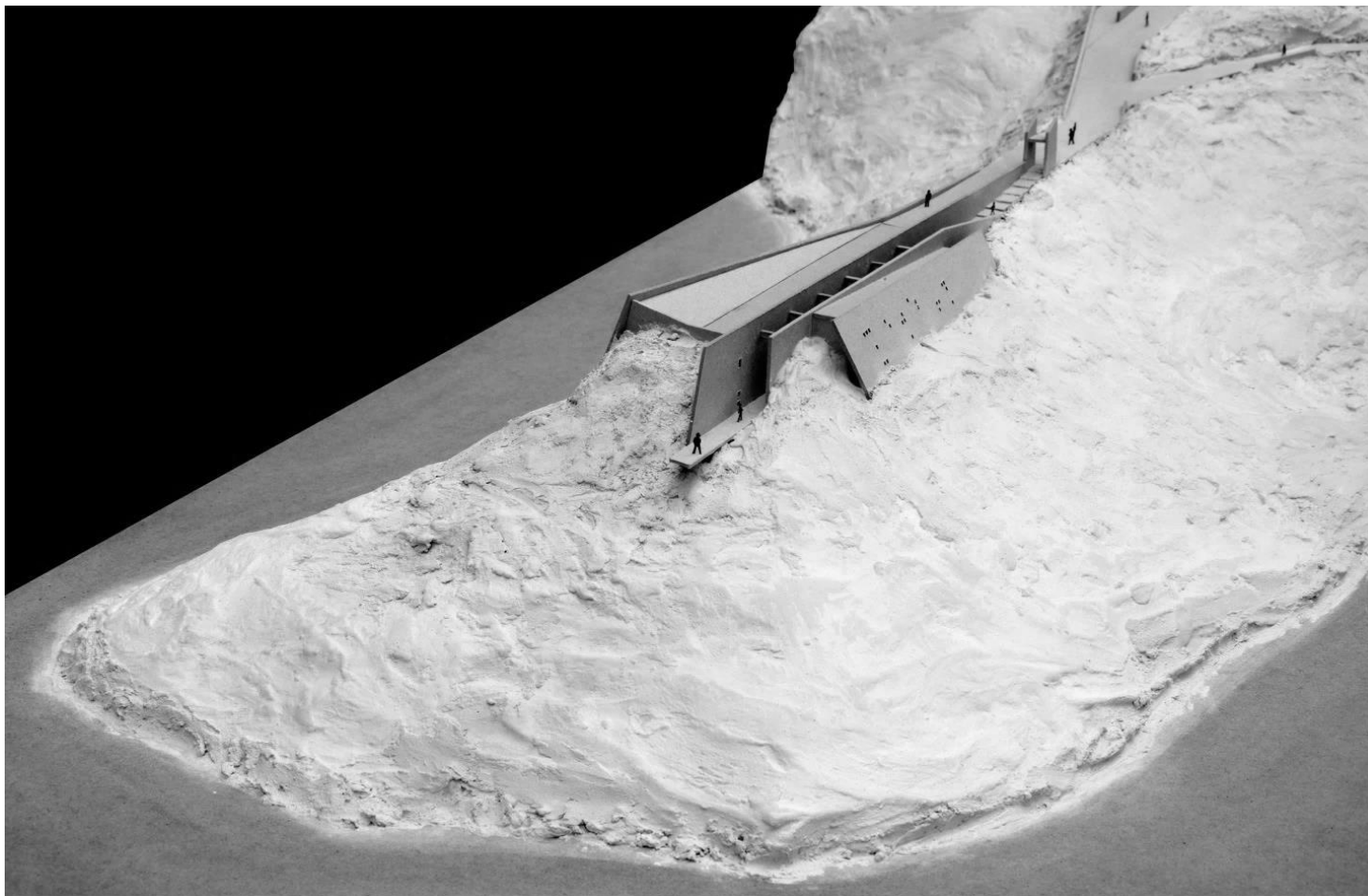
ΜΑΚΕΤΑ 1:500

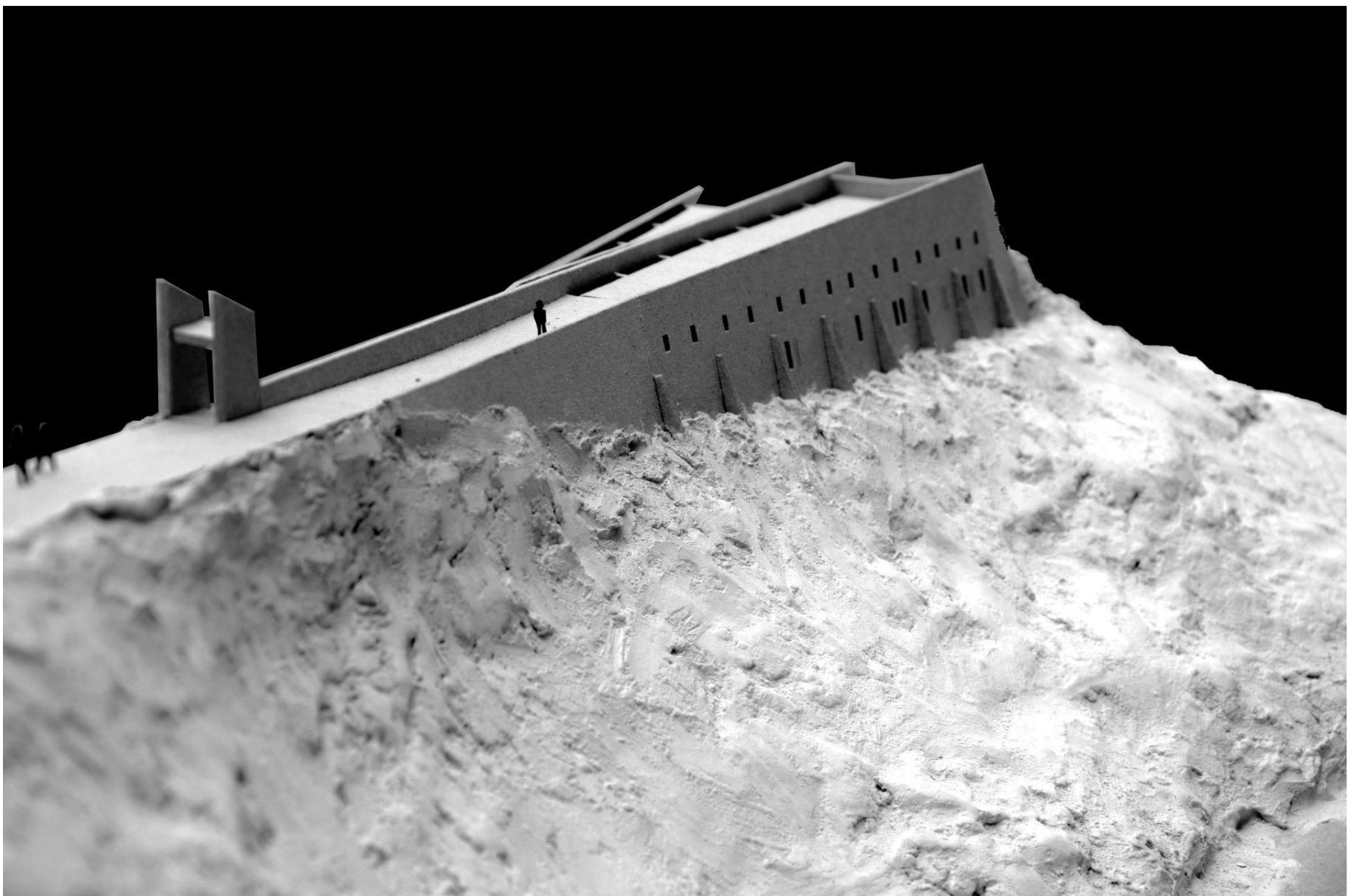
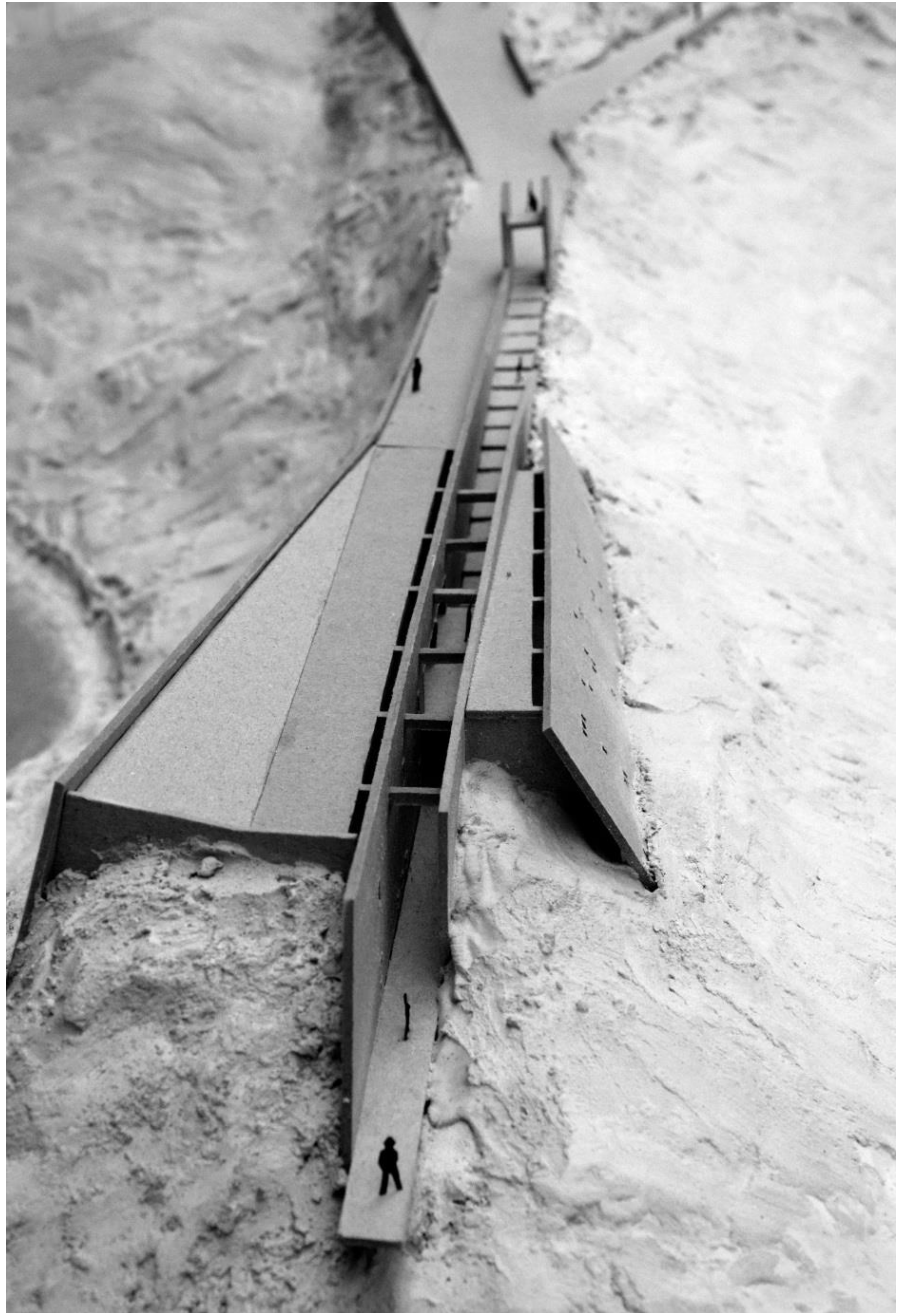

ΜΑΚΕΤΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 1:1000

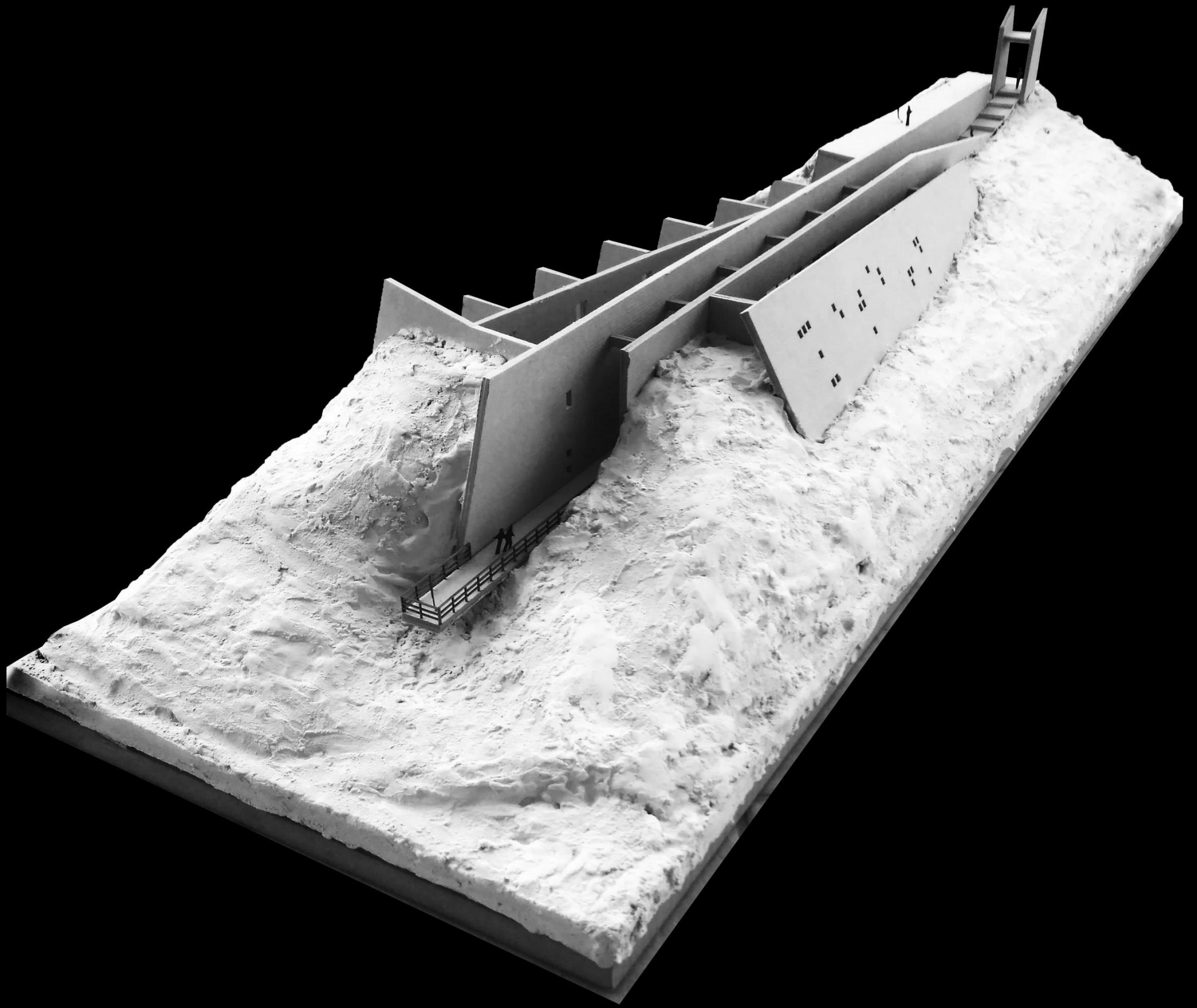

MAKETA 1:200

MAKETA 1:100

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ν. Μπελαβίλας, Λ. Παπαστεφανάκη (2009), *Ορυχεία στο Αιγαίο*, Αθήνα: Μέλισσα

Γρ. Μπελιβανάκης (2004) *Τα θειωρυχεία της Μήλου*, Αθήνα: S&b Βιομηχανικά ορυκτά Α.Ε

ΠΗΓΕΣ

<https://www.milosminingmuseum.com/wp-content/uploads/2011/11/mining_history_gr.pdf>

<<http://www.dafni.net.gr/gr/members/files/milos/milos-report.pdf>>

<<http://www.photovolcanica.com/VolcanoInfo/Milos/Paliorema.html>>

<<http://www.milos.gr/el/%CF%80%CE%BB%CE%B7%CF%81%CE%BF%CF%86%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B5%CF%82/%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1>>

<<https://www.miloterranean.gr/>>

<<http://esha.gr/index.php/gr/vlog/ektatikos-tupos-futemeno-dwma/> >